

NOWY DZIENNIK

Adres redakcji i administracji: Kraków, ul. Orzeszkowej 1
Telefon Nr. 102-79. — Telefon redaktora naczelnego Nr. 136-89
Konto czekowe PKO w Krakowie 400.620.
Redaktor naczelny przyjmuje od godz. 12 do 1 w południe

Cena **25** gr.
egz.

Wszystkie komunikaty należy nadsyłać wprost do administracji.
Rękopisów redakcja nie zwraca. Za inseraty redakcja nie odpowiada.
Ceny ogłoszeń i prenumeraty uwidocznione na ostatniej stronie.

Wizja lokalna na zgłiszczach

Konfrontacja podpalacza z przywódcą komunistów Torglerem

(:) Berlin. 1. 3. PAT. We wtorek, po południu urządzono w gmachu Reichstagu wizję lokalną przy której obecny był ujęty sprawca zamachu Holender van der Luebbe.

Chodziło o ustalenie sposobu podłożenia ognia w poszczególnych miejscach i nagromadzenia niezbędnego do podpalenia materiału łatwopalnego. Ogłoszony komunikat stwierdza, że niemożliwym było, aby sam Luebbe dokonał swego czynu w tak krótkim czasie, jakim rozporządzał.

Według doniesień prasy odbyło się również

skonfrontowanie Luebba z przywódcą frakcji komunistycznej Torglerem. O wyniku konfrontacji brak wiadomości. Komunikat biura Conti stwierdza równocześnie, że znaleziono dostateczne dowody, że Torgler nie tylko przebywał kilka godzin w Reichstagu razem z van der Luebbem, lecz również z kilku innymi sprawcami podpalenia. Korytarzem podziemnym do miejsca instalacji ogrzewania centralnego, łączącym gmach parlamentu z domem prezydenta Reichstagu, mieli oni uciec z Reichstagu.

Socjaliści odżegnują się od zamachu

(:) Berlin. 1. 3. PAT. Według doniesień dzienników przywódca partii socjal-edemokratycznej Wels zwrócił się do wicekanclerza Papena z pismem, w którym stwierdza, że cała dotychczasowa działalność partii socjal-demokratycznej wykazała, że nlema ona nie wspólnego ze sprawą zamachu na gmach Reichstagu, że zawsze potępiała akcję teroru i członkowie jej odznaczali się zawsze wzorową dyscypliną.

Rzut oka na prasę komunistyczną, przepełnioną do ostatnich dni najostrzejszymi atakami dowodzi nallepiei, że nie istnieje front jednoci pomiędzy socjal-demokratami a komunistami. Autor listu zaprzecza dalej, jakoby redakcja „Vorwaertsu“ zamówiła doniesienia o wznieceniu pożaru z inicjatywy ministra Goeringa. Za kaz dzienników socjal-demokratycznych ulotek i plakatów partja uważa za bezprawną.

Rewizja w Zentralverreinie

Berlin, 1. 3. ŻAT. Dziś policja polityczna wraz z pomocniczą policją narodowo-socjalistyczną przeprowadziła rewizję w lokalu Zentralvereinu w związku z pożarem Reichstagu, poszukując dokumentów o rzekomych stosunkach z komunistami.

Naturalnie, że żadnych podejrzanych dokumentów w Centralverreinie nie zaleziono, ponieważ stoi on na najbardziej lojalnem stanowisku. Wobec tego poszukuje się odpowiednie go wyjaśnienia całej sprawy.

Żydostwo niemieckie na wulkanie

(:) Berlin. 1. 3. ŻAT. Pewna osobistość anglo-żydowska, która powróciła dopiero z Niemiec do Londynu udzieliła ŻAT-nej następujących informacji o sytuacji Żydów w Niemczech w przededniu wyborów do parlamentu. Antyżydowska akcja teroru w Berlinie nie różni się od aktów terrorystycznych z epoki przedhitlerowskiej. Ani agitacja bojkotowa, ani też listy z pogrózkami do żydowskich organizacji nie są nowymi zjawiskami. Jest to prawie „normalne“, że na olbrzymich wiecach, na których występuje osobiście Hitler, jak to się ostatnio działo w Kassel, padały okrzyki „Juda verrecke“, jednak powietrze, jakim oddychają dziś Żydzi w Niemczech przesycone jest groźnym napięciem. Robi się nieswojo na skutek milczenia z góry. Od czasu, jak Hitler objął urząd kanclerza, ani jeden z ministrów narodowo-socjalistycznych nie wypowiedział się w kwestji ży-

dowskiej. Liczne zapytania przedstawicieli amerykańskich i innych pism zagranicznych zbywa się milczeniem, zaś wyższy urzędnik niemieckiego ministerstwa spraw zagranicznych oświadczył wręcz dziennikarzom: „Nie domagajcie się odemnie odpowiedzi na to pytanie. Nie budźcie uspiionych sli“.

W przeciwieństwie do milczenia kół kierowniczych prasa narodowo-socjalistyczna rozpętała niczem nie skrepowaną hecę żydożerczą. Bez żadnych zastrzeżeń prowadzona jest też agitacja antyżydowska na zgromadzeniach narodowo-socjalistycznych. Na Żydów zrzuca się odpowiedzialność za napaści lub zamachy na narodowych socjalistów, natomiast grozi się Żydom zemstą i wytepleniem. Czy ceny artykułów spożywczych idą w górę, czy spadała — zawsze winnym jest Żyd, który przedstawiany jest jako ulszczyciel niemieckiej gospodarki.

Dziś w numerze (prócz artykułu wstępnego):

Józef Diamant: „Zbędne pośrednictwo“

Dr. M. Jassem: Kilka uwag do nowego kodeksu procedury cywilnej

B. Singer: Obrońca endeckiego pałkarza

Z. Moses: Tajemnica nocy grudniowej w Wołowie

M. Kanier: Młoda — 60-letnia jubilatka

K. B.: Praga miastem sensacji sportowej

Wybory niemieckie pod znakiem szalejącego teroru

Osyp Dymow: Czeki i pokrycie

Wszystkie interwencje żydowskie przeciw tej zbrodniczej agitacji pozostają bez wyniku: Niektórzy się obawiają, że między milczeniem „góry“, a zbyt wyraźną mową „dołu“, istnieje jakiś niesamowity związek. Przywódcy nie chcą poczynić jakichkolwiek włączych obietnic w sprawie żydowskiej. Zezwala się przytem na nieskrepowane niczem hece antyżydowskie. Gdy agitacja ta doprowadza do zbrodniczych czynów będzie się można wykreślić z odpowiedzialności.

Pod tym względem zasługują na baczna uwagę takie wypadki jak morderczy zamach na mieszkańca słynnego reformatora szkolnego, socjal-demokratycznego członka parlamentu Karla Loewensteina, jak również znany wypadek z kupcem Falkensteinem, który również został zamordowany. Młody Falkenstein daleki był od polityki i jest niewątpliwie ofiarą hecy antyżydowskiej.

Tragiczna w pełnem słowa znaczeniu jest sytuacja Żydów w miastach prowincjonalnych, szczególnie w małych miasteczkach, gdzie żydzi są całkowicie izolowani. Kierownicze osobistości Niemiec nie przerywały swego milczenia w sprawie żydowskiej. Trudno milczenie to zachwalać. Co się tyczy sytuacji prawnej Żydów niemieckich zdołano już całkowicie pod płaszczykiem walki z marksizmem usunąć ich z urzędów państwowych.

Z niepokojem przyjmowane są pogłoski o projekcie ustawy, który znać ma Żydów niemieckich za „Staatsangehörige“ z prawem zamieszkania w Niemczech, lecz nie za „Staatsbürger“, którym przysługują wszystkie prawa obywatelskie. Sytuacja obco krajowców-Żydów w Prusach nie jest narazie groźna, natomiast znacznie gorsza jest sytuacja Żydów zagranicznych w Saksonii i Turynii, gdzie są fakty wydalania z kraju za najdrobniejsze przekroczenie przepisów paszportowych na porządku dziennym.

Swastyka na gmachu Domu Liebknechta

(:) Berlin. 1. 3. PAT. Narodowo-socjalistyczny „Angriff“ donosi, że na gmachu Domu Liebknechta, w którym mieści się centrala partji komunistycznej, wywieszono swastykę Hitlera. Równocześnie odbył się przemarsz oddziałów szturmowych przed tym budynkiem. Do zebranych wygłosił przemówienie okolicznościowe przywódca szturmówek.

MICHAŁ RINGEL

Marnowanie możliwości

(!) Brzydkie to, przesiąknięte duszną atmosferą hal giełdowych słowo „konjunktura“, i małe, gdy się je łączy z pojęciem takim jak — zmartwychstanie narodu lub odzyskanie ojczyzny; małe i nieścisłe.

Konjunktura oznacza skojarzenie szeregu zewnętrznych okoliczności, które wywołują na targu majątkowych wartości wielki popyt lub — baissę.

Nie powinno się tedy mówić o „konjunkturze sjonizmu“ chcąc scharakteryzować obecny przemówowy punkt procesu historycznego w dziejach narodu żydowskiego, tak jak nie mówiło się o konjunkturze — zjednoczenia Włoch lub odrodzenia Polski.

Jesteśmy bowiem świadkami nie przypadkowego lub przemijającego ugrupowania się i zaciebnia faktów, ale zaistniał po wojnie i skutkiem wojny stan, który jest historycznym potwierdzeniem przesłanek głoszonych przez sjonizm od kilkudziesięciu lat.

Dzisiejsza „konjunktura“ zaś sjonizm polega chyba na tem, że już tak silnie biją te fakty w oczy, że coraz nowe warstwy narodu żydowskiego zaczynają je poznawać i — przyznawać.

Przedewszystkiem podstawową premisę sjonizmu: że kwestja żydowska nie zniknie w latach rozproszenia, posiadających nawet mały setek Żydów i że jedynym rozwiązaniem kwestji żydowskiej jest stworzenie w Palestynie siedziby narodowej dla Żydów.

Dwa były państwa w Europie środkowej które do niedawna uchodziły wedle określenia antysemitów za paradysus Judaeorum — Węgry i Niemcy.

Pełne faktyczne równouprawnienie, wpływ ponad siłę procentową, na życie kulturalne i gospodarcze, asymilacja Żydów aż do samozaparcia i hyperpatryjotyzmu, mieszane małżeństwa, prowadzące do coraz szybszego zaniku żydostwa, oto kilka znamion położenia Żydów w tych krajach.

A dziś? Antysemityzm dochodzący aż do brutalnego gwałtu, wyparcie ze stanowisk od szeregu generacji zajmowanych, nagonka w słowie i piśmie dochodząca aż do wstrząsu samej zasady równouprawnienia, dziś w 150 lat po Wielkiej Rewolucji, której wodzowie proklamowali równość i wolność także u sąsiadów niemieckich.

Jeżeli w państwie, w którym liczba Żydów nie dochodzi do 1 procent (około 450.000 Żydów na 60 milionów Niemców), wobec którego Żydzi na wszystkich polach położyli niepomierne zasługi — możliwe jest dziś, w XX wieku wtrącenie Żydów w atmosferę średniowiecza z pojęciami przypominającymi Toleranzjudentum i Schutzjudentum, — jeżeli to jest możliwe w Niemczech, gdzie patryjotyzm Żydów nawet przez antysemitów nie był kwestjonowany — okazuje się, że wszelkie teorie o misji Żydów, o ideale asymilacji etc. przyskają jak bańki mydlane.

A słowa Herzla wygłoszone przed trzydziestu kilku laty brzmią dziś jak prorocтва natchnione go wieszczą.

Drugim faktem jest odpadnięcie „konkurencji“.

Czerwona asymilacja w sowieckiej Rosji reprezentowana przez Jewsekeję — chcąc zmniejszyć i zdyskredytować sjonizm, — zaczęła po wojnie proklamować, że bolszewizm rozwiąże kwestję żydowską przez tworzenie autonomicznych republik żydowskich na Krymie i Białorusi (notabene przy pomocy milionów burżuazji żydowskiej w Ameryce).

Nie to lat — nawet nie dziesięć — kiedy to Krym walczył i to skutecznie o prymat z Palestyną na terenie bogatych i wpływowych warstw żydostwa amerykańskiego. i gdy Weizmann, chcąc doprowadzić do paktu w sprawie Agencji żydowskiej, zgodzić się musiał na żadaną od niego formułę równocześnie zbiorów na oba cele.

A potem fata-morgana z Bir-Bidżanem? Któż nie pamięta biur werbunkowych bolszewickiego towarzystwa „Gezerd“ które w różnych krajach Europy wabiły do „krajów obiecanych“ nad Amurem.

I z jaką to emfazą wysypywał Otto Heller fałszywe lub tendencyjnie upstrzone cyfry, daty i

teorie historjofizyczne, aby udowodnić bliski „Untergang des Judentums“ — naturalnie narodowego żydostwa.

Prysły i te bańki mydlane, unoszące się nad bolszewickim „inferno“ i nadzieje łącone z temi eksperymentami.

Natomiast dzieło odbudowy kraju i narodu żydowskiego w Erec w rosnącej mierze nie tylko u Żydów wzbudzało podziw i entuzjazm, ale u elity nieżydowskiej.

Dla zadokumentowania, że druga międzynarodówka nie dzieli fanatycznej nienawiści bolszewizmu do wszystkiego, co łączy się z odrodzeniem narodu żydowskiego wskazać możemy choćby na piękną i entuzjastyczną książkę przywódcy II Międzynarodówki Vanderveldego p. t. „Pays d'Israel“ oraz na niedawno we Wiedniu wygłoszoną mowę Adlera, jako na dokument radykalnej rewizji pojęć nawet u austriackich marksistów na sjonizm. Jest to mała zresztą cząstka uznania, któremu dzieło sjonizmu cieszy się w oczach nieuprzedzonych nie-Żydów, także innych warstw niż robotnicza.

Są zarazem odpowiedzią na taktykę bolszewików w Palestynie, którzy łącząc się tam z najczarniejszą szowinistyczną i fanatyczną reakcją arabską, są perfidnymi narzędziami sowieckiego imperjalizmu, chcącego nawet kosztem ofiar żydowskich (jak w r. 1929), dokuczyć Anglii.

A wreszcie — last not least — nie tylko sjonizm zdał przed historją egzamin i wyznająca jego zasady część narodu żydowskiego — ale i kraj Erec-Israel.

Na całym świecie szaleje od kilku lat niewidziany dotąd w tych rozmiarach kryzys — w Palestynie panuje prosperity i brak rąk do pracy.

A kierownicy amerykańskiego Jointu muszą przyznać, że jest to jedyny dziś kraj, w świecie wchodzący w rachubę dla jakiejś znacniejszej emigracji żydowskiej. Połowę przecież emigracji żydowskiej z ubiegłego roku zresorbowała ta mała Palestyna, ten kraj, który również wysmiewano jak pierwszych sjonistów. — Dziś stał się nawet dla ludzi bardzo praktycznych krajem wielkich możliwości ekonomicznych na każdym polu.

Konstatujemy więc, że w całej grozie kwestji żydowskiej w Europie i poza Europą odżyła i istnieje nadal z tą zmianą, że zaostrzyła się w sposób wprost katastrofalny tak politycznie jak i gospodarczo.

Wszystkie programy, które miały ją rozwiązać, czy to asymilacja bez domieszki czy prezentowana na talerzu liberalizmu, czy socjalizmu czy też komunizmu, doszczętnie zbankrutowały.

Normalny naród w chwili, gdy dochodzi do głosu stronnictwo głoszące ideę niepodległości i radykalną zmianę dotychczasowego kierunku — ogłasza w tej czy innej formie upadłość dotychczasowego systemu, układa spis jego pasywów i grzechów politycznych nie tylko dla historii, ale jako podstawę do aktu oskarżenia.

Kierunek zwycięski reprezentujący teraz masę ludową staje przed forum współczesności przeciw masie — konkursowej i żąda ustalenia jej przewinień nie tylko, aby kara mogła być wymierzona, ale jako przykład odstraszający od powtórzenia dawnych błędów.

Długa ich byłaby litanja: N. p. — brak nam ziemi w Palestynie dla wielkiej masowej kolonizacji. A przecież gdyby nasza „haute finance“ choć w drobnej części była odpowiedzialna na apele sjonizmu od Herzla poczynając można było za niedziaki nabyć te przestrzenie, za które dziś naród żydowski płacić musi ciężkiem złotem.

Gdyby ICA na apel jeszcze Zangwilla na kongresie była pamiętała, że jest Palestyna dla Żydów i nie rozpraszała ich ogromnych środków w dziesiątkach punktów kuli ziemskiej — mielibyśmy dziś rezerwy milionów dunamów, kupionych wtedy gdy arabski szowinizm wogóle nie istniał jeszcze a ziemia wówczas jeszcze bez wody i bez twórczej energii Żyda-osadnika przedstawiała daleko niższą wartość niż n. p. nawet te setki tysięcy dunamów w Transjordanji, których wy-

dzierżawienie Żydom tak namiętne wywołuje dyskusje.

Ale żydowska haute finance (z chlubnym wyjątkiem Edmunda Rotschilda) wolała finansować pożyczki carskiej Rosji lub emisje Bismarcka albo (jak multimilioner Rosenwald w Chicago) dawać miliony dolarów na potrzeby kulturalne — marzy-nów....

Owa wielka finansjera tak finansowo jak i po-

Przy otyłości, pobudza naturalną wodę gorzką „Franciszka Józefa“ przemianę materji w organizmie i wpływa na wysmukłość kształtów. Zalecana przez lekarzy

litycznie zwalczała sjonizm, taksamo zresztą jak i zasymilowana burżuazja zachodniej i środkowej Europy. Zwalczały nas publicznie i zakulisowo do wojny i podczas wojny, aż do wydania Deklaracji Balfoura a nawet i później jeszcze...

Czynnej zaś konstruktywnej i ofiarnej pomocy nie widzimy — poza małemi, bardzo małemi wyjątkami — i teraz po uroczystej proklamacji „nowej ery“ Agencji Żydowskiej nad jeziorem Zurychskim w r. 1929.

*

Gdybyśmy my, Żydzi normalnym byli narodem, wyciągnąć należałoby z tego konsekwencje i wraz z ogłoszeniem konkursu innych partij wobec Trybunału historii wykreślić ich firmę z rejestru: Aby nie mydliły oczu i nie fałszowały rzeczywistości.

Należy jednak przynajmniej raz jasno stwierdzić i żądać uznania tej prawdy, że żadne ze stronnictw żydowskich nie było i nie jest w stanie rozwiązać kwestji żydowskiej ani nawet nie zapoczątkowało tego rozwiązania.

A ponieważ w Palestynie musimy budować szybko — bo kto wie, czy historia więcej jak dziesięć lat do ugruntowania podstaw stawia nam do dyspozycji — więc i praca przygotowawcza dla Palestyny musi być zintensyfikowana.

Należy dalej stwierdzić, że znowu jak dotychczas nie cały naród żydowski twardy trud bułowy wzięt na siebie, ale ciągle jeszcze stronnictwo sjonistyczne, ono ciągle jeszcze ucieleśnia — by użyć słów Herzla — den Judenstaat unterwegs. Sjonizm musi sobie z tej roli historycznej „opatrności wbrew woli“ zdać sprawę, a także z krótkości czasu i z rosnącego niebezpieczeństwa.

Bolszewizm odciął od ciała narodu żydowskiego 3 miliony Żydów rosyjskich, odsunął je od wpływu i współpracy w losach żydostwa i Palestyny. Czy mamy czekać, aby i inne części (z innych powodów: kryzys w Ameryce, hitleryzm w Niemczech) uległy zdrętwieniu?!

Jeżeli nie mamy zmarnować tej historycznej chwili, jaka w Palestynie gospodarczo i politycznie otworzyła się znowu od dwóch lat, musimy znowu silnie ująć w ręce rząd dusz w żydostwie a zarazem inicyjatywę strategiczną.

Przedewszystkiem należy jednak w samej organizacji zahamować ten rozruchany frakcjonizm i przypomnieć światu i sobie, że wszystkie frakcje i frakcyjki mają jednakże coś wspólnego, takie „drobnostki“ jak wspólny punkt wyjścia sjonizmu, jego cel i światopogląd.

I rozpoczniemy teraz ofensywę wielkiej propagandy.

Propagandę przedewszystkiem wśród Żydów. Niech te lotne piaski sympatyków i „mitlauferrów“ zbijające się w zwały, gdy wiatr jest pomyślny a rozplwające się w nicostę gły „konjunktura“ się psuje, niech je spoji i scementuje wreszcie na stałe kłb wspólnych z nami przekonań, wiary i klamry wspólnej organizacji.

Postawmy jako hasło: Zwerbować po pierwszym milionie szkoleńców który po wojnie już raz mieliśmy prawie osiągnąć, nowy milion sjonistów, a obok tego organizujmy „przysięgół Palestyny“.

A równocześnie z tem ma być propaganda stała i rosnąca na sile wśród nie-Żydów, w społeczeństwach chrześcijańskich a to u mas u reprezentantów nrasy w parlamentach i u rządów.

Tak jak pracowano podczas wojny, i tuż po wojnie i jak pracował Herzl.

Dokończenie artykułu na str. 15-tej.

Memoriał 11 rektorów

(:) Warszawa. 1. 3. (Sin) Senacka komisja oświatowa prowadziła dzisiaj dalszą dyskusję szczegółową nad projektem rządowym ustawy o szkołach akademickich. Przed przystąpieniem do obrad sen. Sieńko (BBWR) odczytał memoriał 11 rektorów szkół akademickich, który uchwalono jednomyślnie na konferencji w dniu 26 lutego wysłać do senatu. Memoriał ten opiewa:

„Zebrani na posiedzeniu w dniu 26 lutego 1933 r. rektorowie szkół akademickich Rzeczypospolitej Polskiej, omówiwszy projekt ustawy o szkołach akademickich w postaci, w jakiej został przyjęty przez Sejm, uchwalili jednomyślnie wypowiedzieć się w sprawie tego projektu i podać do wiadomości Senatu Rzeczypospolitej następującą deklarację:

Zdaniem rektorów zmiany wprowadzone w Sejmie do projektu ustawy bądź to ograniczają się poza pewnymi wyjątkami do poprawek mniejszej wagi, bądź też nawet w niektórych wypadkach są pogorszeniem przepisów pierwotnych, natomiast zasadnicza tendencja nie została przez te poprawki zmieniona.

Skutkiem tego projekt ustawy o szkołach akademickich nawet i w ostatniej swej postaci niesie za sobą niebezpieczeństwo nieustannych komplikacji, bardzo groźnych dla spokojnego rozwoju nauki i nauczania oraz wywołuje obawę przed zarządzeniami, które mogą być dyktowane względami innymi, niż naukowe. Znosi on trwałość wydziałów, oddziałów, zakładów i katedr, a profesorom odbiera skutkiem tego poczucie bezpieczeństwa niezawisłości nauczania, osłabia rolę i powagę senatu akademickiego, a przez to legalność i łączność Almae Matris. Oddzielając od siebie jej wydziały, dąży do uczynienia z rektora narzędzia administracji państwowej i usiłuje ująć młodzież akademicką w rygor polskim tradycjom obce. Stawszy się ustawą, projekt musi się okazać dla dalszego rozwoju szkół akademickich szkodliwy. Rozstroi on organizację tych szkół, rozbił jedną z gron profesorskiego oddali od niego młodzież, która na uniwersytetach nie będzie już miała w nich swoich kierowników duchowych, opiekunów i ostatecznie sędziów, ale dalekiego i zdala regulującego sprawy ministra i bezpośrednich jego podwładnych. Zaostrzy we wnętrzu walki jej grup i obniży autorytet władzy akademickiej nieuchronnie. W poczuciu wielkiej ciężkiej odpowiedzialności, jaką rektorzy i senaty

akademickie ponoszą wraz z innymi czynnikami za rozwój nauki polskiej wobec całego państwa, wobec szkół swoich, wobec wiekowych ich tradycji, zwracamy się z gorącą prośbą do Senatu Rzeczypospolitej, nie mogąc już wobec zapadłej uchwały zwrócić się do Sejmu, aby Senat nie dopuścił do uchwalenia ustawy bez zasadniczych zmian.

Warszawa, 26 lutego 1933 r.

Pod memoriałem umieszczone są podpisy 11 rektorów wyższych szkół akademickich. Po odczytaniu memoriału rektorów komisja przystąpiła do dalszej dyskusji szczegółowej nad projektem ustawy o szkołach akademickich. Dzisiaj komisja zakończy prawdopodobnie swoje obrady nad projektem. Wszystkie poprawki, zmierzające do zmiany zasadniczych postanowień projektu będą odrzucone, projekt zaś przyjęty będzie z kilkoma zaletwie poprawkami referenta.

W dyskusji przemawiał minister Jędrzejewicz kilkakrotnie, podsobnie jak i przewodniczący komisji prof. Uniwersytetu Lwowskiego sen. Zakrzewski. Obaj mówcy bronili przedłożenia rządowego i wskazywali na konieczność ingerencji władz administracyjnych wobec młodzieży w razie wykroczeń, jakich się ta młodzież szczególnie w ostatnich czasach dopuszcza.

Przedstawiciele ND i PPS podnosili zgodnie, że w tak przełomowym czasie jak dzisiaj młodzież nie może być zupełnie spokojna i nie może nie interesować się życiem politycznym państwa. W czasie kiedy prądy społeczne i polityczne nie były tak silne, wybuchały podobne rozruchy, a pewne sfery piętnowały je jako zdziwienie. Mimo to nie zmieniono przepisów dyscyplinarnych. W czasie ostatnich wypadków lwowskich — mówił sen. Głabiński — władze policyjne przetrzymywały po kilkanaście dni w areszcie przywódców młodzieży, których sąd potem uwolnił, okazało się bowiem, że dążyli oni właśnie do uspokojenia(!) młodzieży. Okazało się wtedy, że w interesie ogólnym leżałoby, aby cała sprawa oddana była władzom akademickim do zbadania i ewentualnego ukarania.

Nominacja niemieckich attaches wojskowych

Berlin 1. 3. (Sch) Z ważnością od 1 kwietnia br. mianowano dziś attaches wojskowych przy ambasadach i poselstwach niemieckich w Warszawie, w Paryżu, Londynie, Wąszingtonie, Rzymie, Pradze i Moskwie.

Attache wojskowym przy poselstwie niemieckim w Warszawie mianowany został generał

Schindler. Attache wojskowy w Pradze pułkownik Falkenhorst będzie równocześnie sprawował agendy attache w Bukareszcie i Belgradzie, attache w Londynie, pułk. Geyer v. Schweppenbourg, w Hadze i Brukseli, a attache w Moskwie, ppułk. Hartmann równocześnie w Kownie.

Rząd pruski oskarża komunistów

Berlin, 1. 3. PAT. Urzędowa pruska agencja prasowa donosi, że dotychczasowe oficjalne dochodzenia w sprawie podpalenia gmachu Reichstagu wykazały, że do nagromadzenia materiału łatwopalnego potrzeba było co najmniej 7 ludzi, a do podłożenia ognia jednocześnie w wielu miejscach co najmniej 10. Sprawcy wzniesienia pożaru musieli być bardzo dobrze obznajomieni z rozkładem olbrzymiego budynku, co możliwe jest tylko po długotrwałym swobodnym poruszaniu się w gmachu. Najcięższe poszlaki co do udziału w podpaleniu istnieją przeciwko posłom partii komunistycznej, którzy ostatnio niezwykle często zbierali się w Reichstagu pod różnymi pozorami.

Na tę znajomość rozkładu budynku i służby wartowniczej wskazuje również fakt schwytania na gorącym uczynku tylko komunisty — Holendra, który wskutek nieznajomości rozkładu gmachu nie zdołał zbiec.

Aresztowany sprawca brał udział w obradach komunistycznej komisji wykonawczej, przeformował swój udział w zamachu. Docho-

dzenia wykazały pozatem, że trzech świadkowie naoczni na kilka godzin przed pożarem widzieli van der Luebbego w towarzystwie posłów Torglera i Koehnena w kuluarach parlamentu. Opuścili oni budynek po zamknięciu wejścia dla posłów około godz. 10 inną drogą.

Wobec tego, że w tym czasie nastąpiło podpalenie istnieją poważne poszlaki przeciwko nim, że brali udział w zamachu. Zaprzeczają się wreszcie temu, że poseł komunistyczny Torgler oddał się dobrowolnie w ręce policji. — Stwierdzono natomiast, że prosił on o pozostawienie go na wolnej stopie, gdy ucieczka okazała się niemożliwa. Prośby tej nie uwzględniono i nastąpiło aresztowanie.

Bawaria nie stosuje u siebie dekretu

Monachjum, 1. 3. (R) Z kół miarodajnych rządu bawarskiego donoszą, że dekret z dnia 28 lutego obowiązuje wprawdzie w całej Rzeszy, jednakże w Bawarii nie zostanie zastosowany.

Właśnie teraz
w czasie zaciętej walki o byt
musisz podtrzymać i zahartować
Twoje nerwy! Filizanko

OVOMALTINE

na niedzielną lub przedspaniem
wzmocnia nerwy, dodaje siły
i zwiększa odporność.

Próbki i broszury wysyła bezpłatnie
Fabryka Chemiczno-Farmaceutyczna
Dr. A. WANDER S. A. Kraków

Kto wygrał dolarówkę?

(:) Warszawa. 1. 3. (Sin) Dziś odbyło się ciągnięcie 4-proc. premijowej pożyczki dolarowej. Główne wygrane są następujące: 40.000 dolarów wygrał nr. 1329, 8.000 dolarów 980330, 3.000 dolarów numer 661100, 925751, 105598, po 1.000 dolarów na nry: 1.124.537, 466.167, 1.401.653, 431.035, 940.913, po 500 dolarów: 0074.709, 947.743, 1.250.582, 964.039, 593.937, 1.396.814, 1.323.439, 447.500, 44.548, 996.639.

Konisja dla spraw handlu

(:) Warszawa. 1. 3. (Sin) Komisja dla spraw handlu odbędzie swe kolejne posiedzenie w sobotę, dnia 4 marca, pod przewodnictwem p. ministra Zarzyckiego. Na dzień 6 marca wyznaczone jest posiedzenie w ministerstwie skarbu w departamencie obrotu pieniężnego w sprawie pomocy kredytowej dla kupiectwa.

—o—

Dymisja Berthelota

Paryż, 1. 3. (B) Długoletni generalny sekretarz francuskiego ministerstwa spraw zagranicznych Filip Berthelot podał się do dymisji, wycofując się po 30-letniej działalności ze służby dyplomatycznej. Miejsce jego na Quai d'Orsay zajmuje dotychczasowy dyrektor wydziału ekonomiczno-politycznego francuskiego ministerstwa spraw zagranicznych Leger, długoletni szef gabinetu Brianda.

Zwycięstwo Daladiera w parlamencie

Paryż, 1. 3. (B) Po porozumieniu się Izby z senatem w sprawie podatku kryzysowego, ustawa finansowa rządu Daladiera przyjęta została ostatecznie przez obie izby. Po 10-tgodniowej walce rząd Daladiera odniósł zwycięstwo w Izbie w stosunku 334 głosów przeciw 250, w senacie zaś w stosunku 182 głosów przeciw 139.

wany we wszystkich postanowieniach, ponieważ bezpieczeństwo i porządek publiczny nie jest zagrożony i gwarantowany jest przez władze krajowe.

Berlin, 1. 3. (Sch) Premier rządu bawarskiego dr. Held przybył dziś do Berlina i odbył z kanclerzem Hitlerem konferencję w sprawie sytuacji politycznej.

Aresztowania trwają

Berlin, 1. 3. (Sch) Rewizje i aresztowania wśród działaczy komunistycznych i socjalno-demokratycznych trwają w całym Prusiech w dalszym ciągu. Konfiskowane są w olbrzymiej ilości ulotki, afisze i wogóle wszelki materiał propagandy wyborczej. Aresztowania dochodzą już w Prusiech do wielu tysięcy osób. Niema miasta, w którymby nie dokonano kilkudziesięciu aresztowań. W samym Berlinie dokonano w ciągu ubiegłej nocy przeszło 200 nowych aresztowań. Nazwiska aresztowanych nie są ogłaszane.

Posłanka komunistyczna uciekła z Berlina

Kopenhaga, 1. 3. (R) Komunistyczna posłanka do Reichstagu Marja Reese, która wczoraj zbiegła z Berlina, przybyła dziś do Kopenhagi, gdzie zamierza pozostać dłuższy czas.

CZEKOLADA SMIETANKOWA PLUTOS

wzmacnia organizm dziecięcy, zaopatrując go w bogaty
zapas zdrowia i energii. 2208kr

Z DNIA

Non-cooperation

Wysoki Komisarz Palestyny, sir Wauchope dał po raz pierwszy od istnienia cywilnej administracji brytyjskiej w Palestynie zdecydowaną odpowiedź przywódcom arabskim. Spełnienie ich postulatów, zwróconych przeciwko imigracji i kolonizacji żydowskiej, określił jako niemożliwość i z miejsca je odrzucił. Taka taktyka jest w administracji brytyjskiej sensacją, bo w praktyce dotychczasowej żaden Wysoki Komisarz nie odrzucał tak zdecydowanie postulatów nacjonalistów arabskich. Czy sir Wauchope uczynił to w zrozumieniu zasad, na których spoczywa władza brytyjska w Palestynie? Czy wziął pod uwagę międzynarodowe zobowiązania Anglii wobec Żydów, odrzucając żądania godzące w rozwój żydowskiej siedziby narodowej? Trudno na te pytania odpowiedzieć, w każdym razie w tekście odpowiedzi sir Wauchope'a niema ani wzmianki o motywach żydowskich. „Nie mamy władzy — oświadczył sir Wauchope Arabom — zakazać Żydom kupna ziemi, a pozatem rząd nie chce zamknąć kraju dla imigracji żydowskiej, dopóki istnieje popyt na siły robocze”.

Odpowiedź jasna i zdecydowana, na którą, jak się zdaje, mógł pozwolić sobie jedynie sir Wauchope. Przybył on do Palestyny przed rokiem, wyposażony w bardzo szerokie kompetencje, i w ciągu krótkiego czasu zdobył sobie popularność wśród całej ludności palestyńskiej. Decyzje jego w większości spraw palestyńskich są definitywne, a londyńskie ministerstwo kolonii tylko rzadko interweniuje obecnie w kwestiach palestyńskich.

Sir Wauchope umiał pozatem nawiązać bezpośredni kontakt ze wszystkimi czynnikami i poznać naocznie rzeczywistość palestyńską. Rychło także przekonał się, że Żydzi w Palestynie reprezentują nie tylko element postępu i kultury, lecz także element dobrobytu w najszerszym tego słowa znaczeniu. Wszak rząd palestyński jest bodaj jedynym dziś na świecie rządem, którego budżet nie tylko nie wykazuje deficytu, lecz posiada olbrzymią nadwyżkę. Ze zaś ta nadwyżka — w roku 1932 blisko milion f. szt. — jest konsekwencją imigracji i kolonizacji żydowskiej — jest całkiem zrozumiałe i jasne. Jeśli tedy nie z przyczyn zasadniczych, nie z powodu mandatu i zobowiązań międzynarodowych odrzucił sir Wauchope zdecydowanie postulatów arabskie, to uczynił to przede wszystkim przez wzgląd na interesy kraju. Odpowiedź jego dana Arabom oznacza, że rząd palestyński umie w tej chwili należycie ocenić imigrację i kolonizację żydowską.

Arabowie odpowiedzieli, jak wiadomo, na enuncjację sir Wauchope'a hasłem „non-cooperation” i na wzór Hindusów zamierzają proklamować bojkotowanie towarów angielskich, niepłacenie podatków itp. Potrzeba naprawdę więcej wzburzenia niż odwagi, by obecnie proklamować wśród Arabów tak bardzo niepopularne hasło: non-cooperation. Nie ma bowiem wśród wszystkich grup arabskich ani jednej, któraby naprawdę zdecydowała się na zerwanie stosunków z rządem palestyńskim. Polityka arabska na bliskim Wschodzie zmieniła wogóle front i w miejsce hasła non-cooperation, wysunęła hasło ścisłej współpracy z mocarstwami zachodnimi. Głównym zaś rzecznikiem tego hasła jest dziś wpływowy król Iraku Fejzul, który na samodzielności Iraku wykazuje ciągle skuteczność hasła ścisłej współpracy. System polityczny Fejzula, bardzo popularny we wszystkich skupieniach arabskich, nakazuje pozytywne ustosunkowanie się do władz manda-

BOCZNA ULICA

Film, który wywołał niebywały entuzjazm w Krakowie, dziś poraz ostatni w kinie „WANDA”. Od jutra

Paweł Barátow znowu w Krakowie!

Znakomity, a tak świetnie ze swych występów w „Bagteli” zapisany w naszej pamięci artysta żydowski dr. Paweł Barátow rozpoczyna wraz ze swą trupą w sobotę 11 om. krótką serję gościnnych występów w Krakowskim Teatrze Żydowskim. Jako pierwsza premjera idzie głośna sztuka Ireny Niemirowskiej „Dawid Golder”. Jest to dramatyczna przeróbka powieści pod tym samym tytułem, którą swego czasu drakowaliśmy na łanach naszego pisma. Zarówno powieść, jak i dramat „Dawid Golder” zdobyły sobie olbrzymi sukces w całym świecie.

— Z TEATRU IM. J. SŁOWACKIEGO. Dzisiaj po raz ostatni w bieżącym tygodniu farsa „Panowie nie lubią miłości”. Jutro rewelacyjna sztuka „Romans” z dyr. Osterwą, Jaroszewską i Ruszkowskim w rolach głównych. W sobotę wznowienie niegranej od długiego szeregu lat na naszej scenie w nowym układzie i opracowaniu scenicznym Tadeusza Białkowskiego, komedji Szekspira „Co tylko chciecie” („Wieczór trzeci króli”) z niezwykłą atrakcją, gościnnym występem ulubienicy publiczności Hanki Ordonówny w popisowej roli Violi.

— „GOTÓWKA” komedia Ebermayera i Cammerlacha, ukaże się po raz pierwszy na popołudniowym przedstawieniu w najbliższą niedzielę.

— „DZIEWCZĘTA W MUNDURKACH” rewelacyjna sztuka obecnego sezonu Teatru Kameralnego w Warszawie, świetnej autorki Chrysty Winsloe, będzie najbliższą premjerą teatru w opracowaniu scenicznym Zofji Modrzewskiej.

— TEATR „BAGATELA”. We wtorek 7 bm. w Bagateli rozpoczyna występy zespół „Bandytów” stołecznych z Zulą Pogorzelską i Fryderykiem Jarsym na czele. Banda wystąpi z grana z wielkim powodzeniem ostatnio we wszystkich stolicach europejskich operetkę Suppego „Piękna Galatea” odpowiednio zmodernizowaną przez takich mistrzów dowcipu jak Juljan Tuwim i Marjan Hemar. Bilety w kasie Bagateli.

TEATR IM. J. SŁOWACKIEGO

Czwartek 8 wiecz.: „Panowie nie lubią miłości”.

Piątek 8 wiecz.: „Romans”.

REPERTUAR KIN KRAKOWSKICH

APOLLO: „Jasnolitosy sen”.

ATLANTIC: „Kochaj mnie dziś” (Jeanette MacDonald, Maurice Chevalier).

ADRIA: „Szary dom” (Wallace Beery).

BAGATELA: „10-ty kochanek” (Anny Ondra).

— DOM ŻOŁNIERZA: Pat i Patachoń pośród ludźców.

PROMIEN: „C. k. feldmarszałek” (VI. Burian).

SZTUKA: „Ja w dzień... ty w nocy...” (Kate Nacy).

SŁOŃCE: „Afryka mówi” oraz „Bezrobotny szklarz” (Chaplin i Coogan).

UCIECHA: „Ludzie w hotelu” (Greta Garbo, J. Barrymore, Wallace Beery, L. Barrymore).

WANDA: „Boczna ulica” (Irena Dunn, John Boles).

towych. W przychylnym stosunku wszystkich ugrupowań arabskich — nawet muftiego! — do takiej kwestji, jak np. Rada ustawodawcza w Palestynie, można najlepiej widzieć wpływ Fejzula. Hasło non-cooperation jest pozatem niepopularne, ponieważ wiele grup arabskich chwali sobie system Wauchope'a, polegający na łagodzeniu przeciwności pomiędzy Żydami i Arabami i na usuwaniu przeszkód znajdujących się na drodze do współżycia.

Niewiadomo, jaki obrót weźmie spór między przywódcami arabskimi a sir Wauchope'm. Niewiadomo, czy hasło non-cooperation zo-

NAZDEMU WOLNO KOCHAC

— najweselejsza komedia sezonu

z Dymszą, Zielińską, Zimińską, Maszyńskim i in.

Pierwszy polski film wykonany na zagranicznej aparaturze dźwiękowej. Klangfilm Tobis bezszmerowym systemem Super Parvo.

Arcydzieło humoru i dowcipu.

Bankiet na cześć Nahuma Sokołowa

(:) Londyn. (ŻAT) Po powrocie do Londynu z podróży palestyńskiej prezydent Nahum Sokołów powitany został na bankiecie z okazji 25-lecia istnienia pisma „Haolam”, które założone zostało i przez wiele lat było redagowane przez Sokołowa. Na bankiecie przewodniczył prof. dr. Adolf Buchler. Pierwszy przemawiał o wielkich zasługach Nahuma Sokołowa dla hebrajskiej prasy i literatury naczelny rabin sefardyjski dr. Mojżesz Gaster. Nahum Sokołów oświadczył dr. Gaster m. in., tyle ogłosił prac, iż zdawać się może, że już w kołyse miał książki. Sokołów jest dziekanem żydowskiego dziennikarstwa i literatury. Mówca wyraża życzenie, aby jubileusz „Haolam” uczczony został ogłoszeniem spisu bibliograficznego wszystkich pism Nahuma Sokołowa, ponieważ do tej pory niema się jeszcze pełnego obrazu, co nowoczesne żydostwo ma do zawdzięczenia temu umysłowi, który z równą łatwością pisał korespondencje o wrażeniach z podróży, jak monumentalne monografie o Spinozie. Nahum Sokołów odpowiedział na liczne powitania dłuższym hebrajskim przemówieniem. Depesze powitalne nadeszły od prof. Alberta Einsteina, na czele rabina dr. Hertza, sir Montague Burton'a, pła Barnetta Janer i innych.

Prasa hitlerowska atakuje prof. Einsteina

(:) Berlin. (ŻAT) „Völkischer Beobachter” zamieszcza gwałtowną napaść na prof. Alberta Einsteina, któremu zarzuca, iż miał się niegdyś uważać za rasowego Żyda, który nie chce mieć nic wspólnego z Niemcami. Setki uczonych, pisze „Beobachter” dowiodło już błędności teorii Einsteina. Masy są jednak łatwowierne i przesądne i wierzą w to, co się im opowiada.

Zmiana w sekretarjacie Ligi Narodów

(—) Sugimura, japoński zastępca sekretarza generalnego i kierownik wydziału politycznego przy Lidze Narodów, zgłosił swe ustąpienie. Krok ten pozostaje w związku z ostatnimi uchwałami Ligi Narodów w sprawie Japonji.

stanie urzeczywistnione. Pewnem jest, że warunki obecnie w Palestynie nie sprzyjają realizacji takiego hasła. Pod względem ekonomicznym Palestyna znajduje się w okresie pomyślnej konjunktury, która nie ogranicza się przecież wyłącznie do ludności żydowskiej, lecz siłą rzeczy obejmuje całą Palestynę. Z drugiej zaś strony rząd, jak widać, umie obecnie zająć zdecydowane stanowisko i przeciwstawić się energicznie nieuzasadnionym żądanom nacjonalistów arabskich. Ze zaś żądania te są nieuzasadnione, o tem najlepiej świadczy sprawa transjordańska. (r)

PRZEGŁĄD GOSPODARCZY

W SLEPEJ ULICZCE...

„Zbędne pośrednictwo“

(1) Nietylko spółdzielnie podkopały byt indywidualnego handlu zbożem. Walnie przyczyniły się do tego także Państwowe Zakłady Przemysłu Zbożowego (P. Z. P. Z.), powołane do życia dla utrzymania należytego poziomu cen zboża przez interwencyjne zakupy. Nie naszą rzeczą jest badanie celowości zadań P. Z. P. Z. Dość stwierdzić, że akcja tych zakładów okazała się kompletnie niewystarczająca dla rolnictwa, zniszczyła zaś handel zbożowy. Niedawno dyrektor Państwowego Instytutu Badania Konjunktur i Cen, p. prof. Lipiński wypowiedział opinię, że P. Z. P. Z. zniszczyły handel zbożowy, nie stwarzając w miejsce tego handlu żadnej instytucji współpracy gospodarczej z rolnictwem. Zresztą trudno wymagać od P. Z. P. Z., aby prowadziły racjonalną interwencję na rynku zbożowym w Polsce, skoro fundusze, jakimi rozporządzają te zakłady, są stosunkowo szczupłe, a nadto trudno jest takiemu aparatowi jak P. Z. P. Z. dotrzeć bezpośrednio do producenta, z uwagi na fatalne warunki komunikacyjne kraju, a nadto z uwagi na to, że na produkcję zbożową Polski składają się w przygniatającej większości drobne warsztaty rolne. Interwencję zbożową mogą zatem przeprowadzać skutecznie tylko drobni kupcy zbożowi, finansując produkcję rolniczą i magazynując zakupione zboże w swych składach w okresie wzmożonej podaży. Nasyce nie rynku zbożowego następowało zatem zawsze równomiernie i nigdy nie było skarg na zbytnią podaż zboża, albowiem kupcy zbożowi sami się już troszczyli o utrzymanie należytego stosunku między podażą a popytem.

Z wystąpieniem P. Z. P. Z. na rynku zbożowym stracił handel zbożowy wszelki wpływ na kształtowanie się cen rynkowych. Świadomość istnienia wielkich zapasów zboża w magazynach P. Z. P. Z. ciążyła fatalnie na rynku, dezorganizując ceny. P. Z. P. Z. nie skuteczniała swych interwencyjnych zakupów bezpośrednio u rolników, ze względu na brak odpowiednich funduszy, a przede wszystkim z uwagi na brak odpowiedniego aparatu skupu, tak, że interwencja P. Z. P. Z. nie dochodzi do rolnika, lecz ogranicza się do kilku hurtowników zbożowych, pozostających w stałym kontakcie z P. Z. P. Z. Drobny kupiec zbożowy istnieje wprawdzie nadal, ale wobec zmonopolizowania skupu przez P. Z. P. Z. kupiec ten nigdy nie wie, jaką cenę ustala P. Z. P. Z., względnie jaką cenę zapłaci mu hurtownik, zakupujący od tego drobnego kupca zboże i dostarczający je dalej wprost P. Z. P. Z.

Zdaje się, że instytucja P. Z. P. Z. ma nawet wśród rolnictwa więcej przeciwników niż zwolenników. Nie mówimy naturalnie o innych sferach gospodarczych, czy o ludziach nauki. potępiających w czambuł całą tę instytucję. A jednak rząd instytucji tej nie likwiduje. mimo, że wyrządza ona więcej szkód rolnictwu, aniżeli mu przynosi pożytku. I tutaj znajdujemy wszystkie przesłanki logiki gospodarczej, przemawiające za koniecznością odbudowania indywidualnego handlu rolniczego i zniesienia instytucji P. Z. P. Z. uśmiercającej ten handel. Przypuszczamy jednak, że tak jak

przy innych posunięciach rząd nie kieruje się przesłankami gospodarczymi, lecz chodzi mu o konsekwentną realizację programu zniszczenia gospodarczego Żydów, tak i w tym wypadku wszystkie zarządzenia rządowe w kierunku zniszczenia handlu rolniczego nie mają na celu zniszczenie tego handlu, jako takiego, lecz zniszczenie gospodarcze Żydów, których wielka liczba trudniła się dawniej handlem rolniczym.

Spółdzielnie walczą z handlem indywidualnym nietylko samem swem istnieniem, a więc pewnego rodzaju biernem ustosunkowaniem się do tego handlu, ale i przechodzą do akcji czynnej, propagując nietyle ideę spółdzielczości, ile walkę z handlem indywidualnym. Poniżej zamieszczamy kilka próbek z tej walki. Z okazji „Dnia Spółdzielczości“ w czerwcu 1932 roku wydał Związek Spółdzielni Spożywców R. P. odezwę do społeczeństwa, w której czytamy m. in.: „Wszyscy jesteśmy jako niewolnicy. Zaprzedawać musimy naszą pracę za cenę, jaką nam podadzą i cenę, jakiej od nas żądają, płacić musimy za towary, jakich nam potrzeba... „Pośrednik każe nam nabywać to, na czem on najwięcej zarabia, zwodzi nas reklamą i wypycha rzeczy liche, które się prędko niszczą. Nasza strata jest zyskiem pośrednika. On według swej woli zmusza nas do pracy, on według swej woli udziela nam towarów, naszą pracę zrobionych. Pośrednik więc prowadzi nasze gospodarstwo i na tem dużo zarabia. A to co zarabia pośrednik, to nasza strata, to nasza bieda“. Inna znów odezwa głosi, że „ustrój, oparty na własności indywidualnej, oparty na przestarzałych, egoistycznych prawach jednostki musi ulec rewizji, ustrój prywatno-kapitalistyczny załamuje się“.

Nie są wypadki luźne i pozbawione wpływu. Z początkiem 1932 r. wydało Ministerstwo Spraw Wojskowych okólnik do podległych sobie instancji, w którym zaleca co następuje: „Producent, dostarczający swoje zboże bezpośrednio wojsku, nietylko spełni obowiązek patriotyczny, ale ponadto zaoszczędzi sobie względnie Skarbowi Państwa zupełnie niepotrzebny wydatek za pośrednictwo handlowe“. „... Chcąc jednak jeszcze dalej ułatwić producentom dostawę dla wojska, przyjmuje się zboże, zawierające większą ilość zanieczyszczeń, po usunięciu nadmiaru zanieczyszczenia na koszt dostawcy“. Szefostwo Intendantury w Grodnie wprowadziło przetargi ograniczone, do których firmy handlowe wogóle nie są dopuszczane.

Co będzie z podatkiem majątkowym?

(—) Wobec zastrzeżeń, jakie wzbudził w najszerszych sferach gospodarczych projekt rządowy nowego podatku majątkowego, sprawa rozpatrzenia odpowiedniej ustawy przez ciała ustawodawcze została odroczone. W sprawie tej odbywają się konferencje przy udziale posłów i senatorów oraz przedstawicieli sfer gospodarczych. Min. Zawadzki wskazuje na konieczność znalezienia pokrycia na sumę 25 milj. zł., które miały dać nowy podatek. Jak wiadomo, został również zgłoszony przez koło gospodarcze B. B. W. R. w Sejmie wniosek

Oto PASTA DO ZĘBÓW

Do czyszczenia wrażliwych zębów tylko drobnoziarnista pasta do zębów.

ODOL
czyści dokładnie zęby
nie naruszając emalii.
Wyróżnia się miłym,
odświeżającym smakiem.

ne. Dostawy otrzymują spółdzielnie rolnicze i więksi producenci rolni, z wyeliminowaniem handlu rolniczego. Wobec braku na tamtejszym terenie wielkich producentów rolnych monopol dostaw otrzymał Związek Organizacji Rolniczych, któremu oddano dostawy po bardzo wysokich cenach i którego monopolistyczne stanowisko zrujnowało stare i solidne firmy, wyparte z rynku i skazane na śmierć. Inna rzecz, że realizacja tej koncepcji wyeliminowania handlu prywatnego wyrządziła więcej szkód, aniżeli korzyści. Spółdzielnie rolnicze bowiem, nie będąc zupełnie przygotowane do dokonywania tego rodzaju transakcji, zmuszone były zwrócić się o pomoc do znanawidzonych pośredników, a mając możność dyktowania cen, wywarły presję na ceny płacone rolnikom, w kierunku dalszego ich obniżenia, powodując w konsekwencji dalszy spadek cen rolniczych. Jaki był rezultat? Wojsko otrzymało towar po cenach bardzo wysokich, rolnik zaś otrzymał cenę niską za swe płody rolne.

Ale zrujnowano dziesiątki firm żydowskich, któreby zadowolili i odbiorców wojskowych i dostawców rolniczych. A to było celem tej akcji.

JÓZEF DIAMENT.

sek w sprawie rewizji podatku spadkowego w tym sensie, aby skala podatku przy pierwszym stopniu pokrewieństwa nie przekraczała kilku procent, a przy najdalszym pokrewieństwie 40,8 a nie jak dotychczas 72. Projekt ten miał być w niedługim czasie rozpatrywany, obecnie zaś jest omawiany w związku z całokształtem projektów podatkowych.

Podatki w marcu

(—) W miesiącu marcu br. płatne będą następujące podatki bezpośrednie:

Zaliczka miesięczna na państwowy podatek przemysłowy od obrotu, osiągniętego w lutym br.,

przez przedsiębiorstwa, prowadzące prawidłowe księgi handlowe i przez przedsiębiorstwa sprawozdawcze — do 15 marca br.

Zaliczka kwartalna na państwowy podatek przemysłowy od obrotu — do 15 marca br.

Podatek dochodowy od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę w ciągu siedmiu dni od chwili dokonania potrącenia. Podatek ten płatny jest wraz z dodatkiem kryzysowym.

Również w terminie do dnia 15 marca br. płatna jest różnica w podatku dochodowym z tytułu kumulacji wraz z dodatkiem kryzysowym.

Do 15 marca — zaliczka nadzwyczajnego podatku od niektórych zajęć zawodowych.

Państwowy podatek od energii elektrycznej: do dnia 5 marca od energii, zużytej w czasie od 1 do 15 marca br.

Nadto płatne są w miesiącu marcu podatki odroczone lub rozłożone na raty z terminem płatności, przypadającym w tym miesiącu.

Kartel cementowy jest przecież mocniejszy...

(—) Przeprowadzenie zniżki cen cementu zleconej przez Ministra Przemysłu i Handlu natrafia na bardzo poważne trudności w łonie kartelu cementowego. Niewiadomo jeszcze czy projektowaną zniżkę uda się wogóle przeprowadzić w obecnych ramach organizacyjnych kartelu. Decyzji w tej sprawie należy oczekiwać w dniach najbliższych.

Przeciw konwersji hipotek miejskich

(—) Na konferencji, która odbyła się w warszawskiej Izbie Przem. Handlowej w sprawie konwersji krótkoterminowych zobowiązań rolniczych wypowiedziano się za wyłączeniem z konwersji hipotek miejskich. Stworzyłoby to bowiem nowe rzesze ludzi pozbawionych środków do życia, a dotychczas utrzymujących się z wierzytelności hipotecznych.

Lasy Państwowe sprzedały papierówkę niżej kosztów własnych

Prasa donosi, że Dyrekcja Lasów Państw w Białowieży sprzedała niemieckiej fabryce „Zelkrafft“ w Tyłży 60,000 metrów przestczennych papierówek, licząc po zł. 6 za metr przestrzenny, gdy tymczasem produkcja metra prz. tego gatunku drewna kosztuje same Lasy zł. 9. Sprzedano zatem drewno pierwszorzędnej jakości o 33,33 (3) proc. taniej, niż wynoszą koszty własne.

I znowu Skarb Państwa dołoży do tego „interesu“ 180,000 zł. Naczelnym kierownikiem dyrekcji białowiejskiej jest dyr. Modzelewski, jeden z dyrektorów protegowanych przez naczelnego dyrektora Lasów Skarbowych p. Adama Loreta.

Normowanie handlu kompensacyjnego

(—) W Warszawie odbyło się wspólne posiedzenie przedstawicieli wszystkich izb handlowych. Tematem obrad była sprawa unormowania handlu kompensacyjnego. W wyniku obrad zarysowały się możliwości wydatnego zwiększenia dotychczasowych ram handlu, prowadzonego przez naszych eksporterów na podstawach kompensacyjnych. W największym stopniu zainteresowany jest tu handel z Holandją, Francją, Austrią, Węgrami, Rumunją i Italią.

Automobiliści przeciw funduszowi drogowemu

(—) Donoszą ze Lwowa, że odbyło się tam Walne zgromadzenie Małopolskiego Klubu Automobilowego. Po przemówieniu dr. Węgrzynowskiego, który zobrazował doniosłość problemu drogowego dla gospodarczego i kulturalnego życia kraju, jak i dla obrany państwa, uchwalało po dłuższej dyskusji rezolucję, stwierdzającą, że ustawa o Funduszu drogowym, zarówno w stanie obecnym, jak i przy projektowanej nowelizacji, bynajmniej nie prowadzi do poprawy katastrofalnego stanu dróg w Polsce.

Ustawa ta, wręcz odwrotnie, spowoduje zupełnie оголоcenie naszego kraju z pojazdów mechanicznych, kraju i tak już znajdującego się pod względem motoryzacji na szarym końcu państw kulturalnych.

Uchwała stwierdza dalej, że sprawa dróg w Polsce winna być wysunięta jako jedno z naczeln-

Gdy Reichstag płonie...

Pełen niesamowitej grozy był widok płonącego gmachu Reichstagu

Młoda — 60-letnia jubilatka

W 60-lecie p. Drowej R. Rieserowej.

(—) Chrzanów ma swą jubilatkę. Jest nią czcigodna pani drowa R. Rieserowa, która w tych dniach ukończyła 60 lat. Znam ją od lat kilku, poznałem w niej człowieka niezwykle dzielnego, bardzo milego i inteligentnego, a przede wszystkim całym sercem oddanego biednym dzieciom.

Przypominam sobie, jak po raz pierwszy przyjechałem z odczytem do Chrzanowa, zaproszony przez tamtejszy komitet opieki nad sierotami, którego założycielką jest p. dr. Rieserowa. Zjechałem do państwa Rieserów, gdzie mnie przyjął kobieta o siwych włosach, ale o oczach bardzo młodych i ujmującym uśmiechu. Zostałem ja w towarzystwie kilkorga dzieci, wychowanców komitetu opieki nad sierotami. Dzieci zwały się jak u siebie w domu i pracowały nad kostiumami papierowymi projektowanymi przez p. Rieserową, która osobiście czuwała nad ich wykonaniem. Stosunek między dziećmi a p. Rieserową był szczery, prosty i bez sztucznego roztkliwiania się. Dzieci kochają p. Rieserową, ponieważ czują w niej nie opiekunkę, która spełnia tylko swój obowiązek gwoili zaszczytom, lecz szczerą i oddaną przyjaciółkę, która potrafi znaleźć drogę do ich serca. A potem p. Rieserowa opowiedziała mi o kłopotach, jakie ma z utrzymaniem tylu sierót, a słowa jej były znowu proste i szczerze. Wyczuwałem rozkosz, jaką jej daje praca, ale też i troskę głęboką, by powierzone sobie dzieci „wykiecować na ludzi“.

Innym razem byłem latem w Chrzanowie, gdzie mogłem podziwiać półkolonję, którą cudem chyba jakimś utrzymuje dla dziatwy najbardziej szczer-

Wszyscy znają w Chrzanowie p. Rieserową i nikt jej pomocy nie odmawia, ale gdyby nie jej energia i zapał młodzieńczy, dawnoby już można zwinąć tę placówkę w Chrzanowie.

Ileż z nią rozmawiałem, mimowoli snułem jakieś refleksje na temat starości i młodości. Rozmawiała ze mną kobieta bądżcobaż nie młoda — pani Rieserowa jest tak dalece odważną, że przyznaje się do swych 60-ciu lat a w dodatku często zapadająca na zdrowiu, a jednak dziwnie młoda. Zdaje się, że ludzie tego pokroju nigdy się nie starzeją, bo o młodości czy starości nie decyduje właściwie wiek, tylko ogień, który goreje w duszy. Ze tak jest, świadczy chociażby Młode WIZO chrzanowskie, który we wszystkie n zwraca się do p. Rieserowej jako do starszej swej koleżanki. Nasza jubilatka jest założycielką WIZA, ale największą troskliwością otacza młode WIZO. Najlepiej się bowiem czuje w otoczeniu młodzieży. Starsi ją niejednokrotnie nużą swym sceptycyzmem.

Ktoś kiedyś powiedział, że największą rozkoszą w życiu jest poznawanie pięknych ludzi. Zalewa nas fala subkostwa, egoizmu bez granic. Gdy więc spotykamy człowieka pięknego, zdolnego naprawdę do poświęceń a traktującego swoją działalność nie jako poświęcenie ani też nawet nie jako obowiązek, lecz jako pracę wypełniającą życie, dającą najgłębszą satysfakcję, oddycha się lżej, odczuwa się wówczas, że życie nie jest takie wstrętne i obrzydliwe. Takim człowiekiem, dającym ochoty do życia, jest p. drowa R. Rieserowa, młoda, 60-letnia jubilatka.

M. Kanter.

Po operacji stała się — chłopcem

(—) Przed kilku dniami dokonano w klinice uniwersytetu budapeszteńskiego sensacyjnej operacji. 17-letnia dziewczyna, urodzona w r. 1916 u której już przy urodzeniu zaczęły wątpliwości, jakiej jest płci, musiała się poddać operacji, zakończonej przemianą jej w chłopca. Dziewczyna ta była bardzo piękna i miała już kilku konkurentów do swej ręki. Teraz piękna dziewczyna stała się pięknym chłopcem. Pytanie tylko: zachodzi, czy jest z tej przemiany zadowolona...

Obrońca endeckiego palkarza

(Od naszego sprawozdawcy parlamentarnego)

Warszawa, 28. lutego

Przed kilkoma dniami odbył się w sądzie okręgowym w Warszawie proces studenta Skotnickiego, skazanego w drodze administracyjnej na dwa miesiące aresztu. Skazany apelował, sąd atoli stwierdził, że oskarżony brał niewątpliwie udział w wybijaniu szyb w żydowskich księgarniach przy ulicy św. Krzyskiej i zmniejszył mu karę na 50 złotych grzywny.

Sprawa Skotnickiego jest jasna: Jako członek endeckiego „Obwiespolu“ kierował akcją bojkotowania żydowskich księgarni. Akcja odbywała się całkiem jawnie. W oddziałach spacerował ten „kwiat endecki“ przez ulice i nie dopuszczał chrześcijan do żydowskich księgarni, a jeżeli księgarz protestował przeciw sztucznemu ściskowi, którą młodzież endecka zwykle organizowała przed taką księgarnią, to protest kończył się wybiciem szyb. Przez kilka dni trwała ta akcja, doprowadzając do ruiny zubożonych i tak przez kryzys księgarzy żydowskich. Postać oskarżonego jest tedy jasna i nikt z czytelników nie wymaga chyba bliższych szczegółów: endecki korporant, chuligan, palkarz itp.

Interesuje nas atoli, kto bronił tego osobnika, kto prosił w sądzie, by złagodzone wyrok. Czy znalazł się w sądzie adwokat z innego obozu, niż endecja, który bronił bez zastrzeżeń palkarza Skotnickiego? Oczywiście bez zastrzeżeń! Albowiem niema takiej zbrodni, która by uniemożliwiała adwokatowi wystąpienie w charakterze obrońcy. Wtedy spoczywa na nim atoli obowiązek odgraniczenia się od przestępcy, oświetlenia atmosfery, w jakiej narodził się występki, i prośby o złagodzenie kary. Można bronić nawet „szarych żołnierzy“ akcji pogromowej, wskazując, że są to ofiary przywódców. (Dawni radykalni adwokaci rosyj-

scy coprawda nawet tego nie czynili i nie bronili nawet szarych pogromczyków.) Ale w takim razie winien postępowy adwokat jasno i bez żadnych sztuczek odgraniczyć się w sądzie od ludzi z Obozu Wielkiej Polski, od przywódców ekscesów. Jego rozgoryczenie przeciwko akcji chuligańskiej winno głośniejsze i ostrzejsze rozbrzmiewać, niż prośba na rzecz klienta.

Obrońcy w Polsce czynią atoli inaczej. Pamiętny jest jeszcze proces bohaterów z „Kercelaka“. Obrońca palkarza Skotnickiego zdobył sobie również smutną sławę. Obrońca Skotnickiego, adwokat Wacław Brokman, członek komisji dyscyplinarnej w Radzie adwokackiej, ma polityczną przeszłość, występował w szeregu procesów jeszcze przed wojną. Bronił ludzi, którzy walczyli o wolność. Obecnie stał się obrońcą Skotnickiego.

Nie chodzi tu o pochodzenie Brokmana. Skoro Lieberman, Brokman i inni oświadczyli, że chcą być Polakami, trzeba to wziąć pod uwagę i nie zaglądać więcej do ich metryk. Ludzie ci zaasymlowali się w sposób naturalny i nie trzeba ich ciągnąć z powrotem na ulicę żydowską i żądać, by przeciw stali się Żydami.

Chodzi jednak o to, że adwokat Brokman należał do „radykalnych obrońców politycznych“ i rychło zdołał przejść do porządku dziennego nad swoją przeszłością, broniąc bez różnicy każdego klienta, a specjalnie klienta typu Skotnickiego. Wacław Brokman odczuwał jednak, że uczynił coś takiego, co jest niedopuszczalne i dlatego prosił, by nie ogłaszać w sprawozdaniach sądowych jego nazwiska. Sprawiedliwość wymaga atoli, by jego nazwisko weszło do historii, nie do wielkiej historii kultury, lecz do małej historii niektórych powojennych adwokatów...

B. Singer

NADESLANE CZASOPISMA.

(—) WYSZEDŁ Z DRUKU ZESZYT ZA LUTY (NR. 130) „PRZEGLĄDU WSPÓŁCZESNEGO“ miesięcznika wydawanego przez Dra Stanisława Badeniego i zawiera następującą treść: Manfred Kridl: Przełom w metodyce badań literackich; Julian Krzyżanowski: Z dziejów walterscotyzmu polskiego; Jaromir Doleżał: Masaryk w walce z Aehrenthalem; Stanisław Neyman: Próba zrozumienia przyczyn i mechanizmu obecnego kryzysu; K. W. Zawodziński: Marja Dąbrowska — historyczno-literackie znaczenie jej twórczości (II); Maksymilian Józef Ziomek: Ze stadjów nad czytel-

nictwem w Polsce (II); Roman Dybowski: Anglja widziana oczyma humorysty; Michał A. Heilperin: Depresja i rekonstrukcja (II); Stanisław Wędkiewicz; Rasmus Rask (1832—1932). Przegląd Miesięczny: Nowe wydawnictwa: Z literatury powieściowej (Aniela Gruszecka), „Pułkownik Romanow i jego rodzina“ (Edward Paszkowski), Poezje wybrane Norwida (K. W. Zawodziński), „Misterja“ Norwida (Stanisław Zabiełowski), „Rozcinek Gdański“ (Stanisław Srokowski), Z Łużyc (Witold Taszycki). Administracja „Przeglądu Współczesnego“ Kraków, ul. św. Tomasza 1. 32.

OSYP DYMOW

Czeki i pokrycie

(:) Pewien kupiec amerykański opowiada mi:

Przed wielu laty, podczas żywo uprawianych zajęć na terenach zakupił i ja dwie parcele: jedną na południu, drugą na północy kraju. Nie kupiłem ich właściwie, dostałem tylko krótkoterminową opcję na nie, prawo zakupu. Ta opcja wygasłaby, gdybym do następnej soboty nie zapłacił zaliczki w sumie 500 dolarów firmie Smith a 800 dolarów firmie Woods. Przytem miałem już kupców na obie parcele, tak, że przy tej transakcji mogłem od razu 20-000 dolarów zarobić.

Było to wszystko bardzo pięknie i dobrze, ale — skąd tu te 1300 dolarów wydostać. Biegałem po całym Nowym Jorku, pukałem do wszystkich drzwi, byłem u wszystkich przyjaciół i znajomych — nadaremnie. A sam nie miałem więcej, niż 45 dolarów w banku i ładnie oprawiona książeczka czekowa.

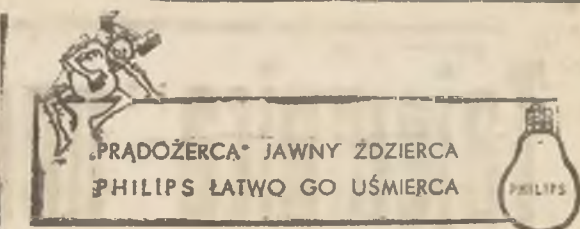
Nadszedł piątek. Wieczorem już musiały oba czekić od Smitha i Woodsa być wysłane.

Był to ostateczny termin. W mece wysłałem mój mózg, pracował on ze spotęgowaną fantazją, kalkulował i kombinował bez końca. W poniedziałek miałem dostać 1500 dolarów od niejakiego Williamsa. — Była to zaliczka za ładunek bawełny, który miał dostać za moim pośrednictwem. Trzeba mi więc było tylko te dwa dni zarobić. 48 godzin! 2880 minut! Nie! Nie więcej! Ale jak te dwa dni wytrzasnąć? Jak je przeskoczyć, czasowi wydrzeć, kupić...?

I nagle znalazłem wybieg! Wystawiłem dwa czekić, jeden w wysokości 500 dolarów na nazwisko Smith, drugi na sumę 800 dolarów dla firmy Woods. Były to całkiem prawowicie wystawione czekić, choć nie miały jeszcze pokrycia. Potem wypisałem dwie koperty...

Włożyłem czek dla Smitha do koperty z adresem Woodsa, a czek Woodsa do koperty Smitha.

Tak wywiązałem się formalnie z moich zobowiązań. Miałem w pewnym określonym dniu wypłacić zaliczkę i wypłaciłem ją też. Z roztrągnięcia pomieszałem adresy. Mój Boże, to się zdarza! Dlatego się jeszcze interes nie rozbił? Żaden z obu moich adresatów czy Smith,

OZWARTEK, 2 MARCA

Kraków (312.8) 11'40 Przegląd prasy, komunikat meteorologiczny. 11'58 Sygnał, hejnał 12'10 Płyty. 12'30 Komunikat meteorologiczny. 12'35 Koncert szkolny z Filharmonji Warsz., dyr. J. Ozimiński, W. Łozińska (sopr.), Z. Rabcewiczowa (fort.), J. Lefeld (akomp.), St. Natanson (słowo wstępne): Beethoven, Mozart, Haydn, Bach, Haendel. 15'10 Komunikat eksportowy, gospodarczy i harcerski. 15'35 „Dostosowanie odzieży do warunków pracy“ — p. M. Ankiewiczowa. 15'50 Płyty. 16'25 Kurs średni języka francuskiego. 16'40 „Mowa zwierząt“ — dr. J. Dembowski. 17 Płyty, w przerwie komunikat LOPP. 17'40 Odczyt aktualny. 18 Dla maturzystów: „Mickiewicz“ (III) — prof. K. Górski. 18'20 Wiadomości bieżące. 18'25 Muzyka lekka. 19 Skrzynka pocztowa — inż. Broniewski. 19'15 Rozmaitości, komunikaty. 19'30 Kwadrans literacki: fragment z opowiadania „Bartek Zwycięzca“ H. Sienkiewicza. 19'45 Dziennik prasowy. 20 Koncert wieczorny, lyr. J. Ozimiński, Z. Adamska (wiol.), L. Urstein (akomp.): Verdi, Boellmann, Rogowski, Chopin, Głazunow, Schubert, Liszt. W przerwie: wiadomości sportowe, dziennik prasowy. 21'30 Słuchowisko: „Syn wszystkich matek“. 22'15 Muzyka taneczna. 22'55 Komunikat meteorologiczny i policyjny. 23 Transmisja ze stacji zagranicznych. 24 Hejnał.

Warszawa (1411.8) 11'40—15'25 p. Kraków. 15'25 Płyty. 15'35—19 p. Kraków. 19 Rozmaitości. 19'20 Komunikaty rolnicze. 19'30—23 p. Kraków. 23—24 Muzyka taneczna.

Katowice (408.7) 11'40—17 p. Kraków. 17 Recital śpiewaczy J. Hejdukowskiej. 17'40—19 p. Kraków. 19 Feljton sportowy — M. Mikula. 19'15 Rozmaitości. 19'25 Komunikaty harcerskie. 19'30—23 p. Kraków. 23 p. Warszawa.

Łwów (380.7) 11'40—15'25 p. Kraków. 15'25 Główna zbożowa. 15'30 Płyty. 16 „Nowoczesne formy przedmiotów codziennego użytku“ — p. H. Wolska. 16'15 Płyty. 16'25—18'20 p. Kraków. 18'25 Koncert solistów. 18'55 Rozmaitości. 19'10 Skrzynka rolnicza — insp. R. Sozański. 19'20—24 p. Kraków.

Rzym (441.2) 12'05, 17'30 Koncerty 20'45 Koncert symfoniczny.

Praga (488.6) 12'30, 16'10 Koncerty. 17'20 Audycja muzyczna dla młodzieży. 19'40 Pieśni Smetany. 21 Wieczór Smetany (orkiestra, chór), dyr. Jeremiasz.

Wiedeń (517.2) 11'30 Kwartet. 15'30 Recital fortep. 17'05 Kapela. 20'05 Koncert ork. filharmonicznej: Mozart, Elgar, Holst, Brahma. 22'25 Muzyka taneczna.

czy Woods, nie będzie mógł swego czeku w banku prezentować, każdy będzie musiał przedtem do mnie zatelefonować. Oczywiście zgłoszę się wtedy osobiście, możliwie krótko przed trzecią godziną, żeby wyśledzić nieporozumienie, przeprosić i nowe, bezbłędne czekić wystawić. Te jednak nie będą mogły być zrealizowane przed poniedziałkiem, ponieważ banki zamkają o 3-ciej. — A w poniedziałek byłbym już w posiadaniu zaliczki Williamsa...

W ten sposób kupiłem rzecz najdziwniejszą na świecie: czas! — zakończył tłumacząc Amerykanin.

„Brawo!“ — zawolałem. — „I zarobił pan jeszcze do tego 20-000 dolarów!“

„No, co do tego... to nie...“ — odpowiedział pochmurnie. — „Wszystko upłynęło dokładnie, jak to obliczyłem. Z jednym tylko odchyleniem: Otrzymałem coprawda w poniedziałek czek Williamsa. — Ale wystawiony był nie na moje nazwisko, lecz jakiegoś Mr. Harrisona. Z tym świstkiem papieru nie mogłem absolutnie nic zrobić. Ten szulca Williams był widocznie zmuszony — sobie czas kupić...!“

Tajemnica nocy grudniowej w Wesolowie

(Od naszego specjalnego wysłannika)

(—) Wesolów! Wesolów!

Niby ponure szyszerstwo dźwięczy mi w uszach nazwa tej wioski, która zaniechła stanie się głośna na cały kraj. Wioska o tak zachęcającej nazwie — terenem strasznej tragedii i męczeństwa rodziny żydowskiej. Tłem sprawy — oskarżenie dwóch młodzieńców żydowskich o skrytobójcze samomordowanie dziewczyny chrześcijańskiej. Fakt zaistnienia pewnych poszlak przeciw aresztowanemu młodzieńcom wystarcza do rozpętania przez zręczną reżyserję drzemających w ludzie wiejskim żywiołowych uczuć nienawiści rasowej. Dochodzą do głosu ciemne moce i kierują ręką bezkrytycznego motłochu w takt starej, historycznej piosenki: „Wszystkiemu złu winien Żyd”. Wstrząsająca ta tragedia wiejskiej rodziny żydowskiej niby błyskawica oświeciła jeden z etapów naszej martyrologii w golusie, etap, któremu na imię: Zbiorowa odpowiedzialność żydostwa, odpowiedzialność za winy, może zresztą wcale nie popełnione!

Kiedyż wreszcie uporne wizje średniowiecza zapadną się bezpowrotnie w przepaść i obróca wniwecz?!

WESOLÓW

Wyberamy się do Wesolowa, niedużej wioski w dolinie Dunajca, pięknie położonej między miasteczkiem Zakliczynem a Melsztynem, w powiecie brzeskim (nazwa oczywiście od Brzeska, a nie od Brzeźcia). Wzdłuż drogi Tarnów—Nowy Sącz, przecinającej wioskę, leży kilkanaście domków, reszta, rozrzucona po polach i bocznych drogach — oto cała wieś Wesolów o kilkuset mieszkańcach.

We wsi żyją od lat 30 dwie spokrewnione z sobą rodziny żydowskie Steinerów. Zanim szły sklepu zapewni mnie, że leżące na rozstaju dróg domostwo należy do Steinerów, widzę niezawodny drogowskaz: powybijane doszczętnie w dwóch oknach szyby z naruszoną ramą okienną! Tak, to z pewnością tu! Obok wejścia do sklepu widzę dużych rozmiarów studnię wiejską z korbą i wiadrem na łańcuchu. W sklepie zastaję dwie kobiety: Taubę Steiner, właścicielkę domostwa i jej córkę Zosię Steinerówną. To matka i siostra aresztowanych młodzieńców 27-letniego Chaskla i 24-letniego Salomona. Zanim wysłuchamy ich opowiadania,

RZUCMY OKIEM PO DOMOSTWIE:

Obok wejścia do sklepu prowadzi drugie wejście na małą krytą werandę, a stąd do sieni, która przedzieliła domek na dwie połowy; po prawej stronie sklep i kuchnia, połączone drzwiami, po lewej stronie — dwa pokoje mieszkalne, schludnie, choć skromnie urządzone. Za domem — zabudowania gospodarskie, jak na wsi. Całe domostwo ogrodzone, a tylko z jednej strony wejście otwarte na boczną drogę, o której będzie jeszcze mowa.

Przedstawiam się kobietom. Celu przyjazdu podawać nie potrzebuje, gdyż żyjąc od dwóch miesięcy pod wrażeniem swego nieszczęścia, wiedza zgóry, że ono właśnie skierowało mnie w ich próg. Matki, około 55 lat liczącej Żydówki w peruce, nie chce zbytino indagować: krytycznej nocy bawiła u swej starszej córki w Grybowie, żony przemysłowca Finka, która wówczas leżała w połoгу. Kiedy wróciła do Wesolowa, nie zastała synów. Byli już w areszcie — głos matki załamuje się w szlochu.

Panna Steiner, najmłodsza w rodzinie, zaprasza mnie do pokoju i w taki sposób przedstawia

PRZEBIEG KRYTYCZNEGO WIECZORU:

Dnia 22 grudnia, we czwartek, byłam w domu sama z oboma braćmi i służącą, 22-letnią Marją Bagińską. Była to nieładna, mała dziewczyna wiejska, ślepa na jedno oko. Służyła u nas od roku. Wieczorem przyszli do nas krewni z Zakliczyna którzy siedzieli do godz. 10-tej. Zaraz po ich wyjściu bracia położyli się spać w tym pokoju (siedzimy w głównym pokoju mieszkającym o dwóch łóżkach i kanapie), poczem ja poszłam spać do kuchni. Służąca prała wieczór w sieni bieliznę i miała jeszcze iść po wodę. Ponieważ nasza studnia była zepsuta (oderwało się wiadro), przeto po wodę chodziło się do studni naszego stryja Mojżesza Steinera, leżącej opodal, przy bocznej drodze. O 5-go godz. 5-tej rano obudziłam się i stwierdzi-

łam, że światło w kuchni się świeci, a służącej niema na jej posłaniu. Wstałam więc i obudziłam braci, przyczem zauważyłam, że tylne drzwi domu są otwarte. Byłam przekonana, że dziewczyna poszła spać do koleżanki, służącej stryja, Józefy Broncik. Wkrótce doszła mnie wiadomość, że służąca stryja idąc po wodę spostrzegła leżące w studni ciało Bagińskiej, przyczem pierwsze słowa służącej stryja na widok zwłok były:

„MARYSKA ZROBIŁA TO, CO CHCIAŁA”.

Na pytanie obecnego przy tych słowach stryja Mojżesza, co takiego chciała zrobić, Józka odpowiedziała: „Maryśka nieraz wygrażała się, że skończy z sobą. Tylko pójdzie do spowiedzi, a potem się utopi”.

Wedle zgodnej opinii rozlicznych osób, z którymi na miejscu o teni mówiliśmy, od pierwszej chwili wszyscy byli przekonani, że Bagińska popełniła samobójstwo. Dziewczyna była w 4-tym miesiącu ciąży i znana była na wsi z rozwiązłego życia.

Przypatrzmy się zatem dalszemu biegowi wypadków:

Tegoż dnia (w piątek) odbywały się w Wesolowie wybory do Rady gminnej. Musiano tam mówić o wypadku Bagińskiej i tam też, niewątpliwie za poduszczeniem miejscowych antysemitów, powstała

KONCEPCJA O — WINIE ŻYDOWSKIEJ.

Wieczorem przybył do domostwa Steinerów komendant posterunku policji w Zakliczynie, który już poprzednio był przy zwłokach, a potem w związku z wyborami poszedł na wieś. Komendant zwrócił się do Chaskla Steinera ze słowami: „Chaskiel, to wyście musieli zabić Maryskę”, co oczywiście napotkało na żywy protest obu Steinerów. W chwilę potem komendant aresztował obu braci. Stało się to, zanim jeszcze lekarz zakliczyński Dr. Bodzenta dokonał sekcji zwłok denatki.

Od chwili aresztowania braci rozpoczęła się dla rodziny Steinerów

ISTNA GEHENNA.

Po wsi rozpoczęto przeciw nim nagonkę, agitując za bojkotowaniem sklepu i podburzając do agresywnych wystąpień. W ciągu kilku tygodni trzechkrotnie powybijano im szyby w oknach, przyczem raz wpadł dużych rozmiarów kamień na łóżko nowej służącej w kuchni, która cudem tylko uniknęła zranienia, a może i śmierci. Ostatnio, przed kilku dniami wybito doszczętnie szyby w dwóch oknach i uszkodzono ramy drewniane, wobec czego nie można nowych szyb wprawić. Rodzina Steinerów żyje pod ustawiczną grozą wykroczeń chłopstwa podburzanego przez konkurencję i miejscowych antysemitów. Do sklepu prawie nikt nie przychodził. Władze bezpieczeństwa na to wszystko, co się wokoło Steinerów dzieje, nie reagują. Komendant posterunku odsyła interwenujących do naczelnika gminy, ten zaś twierdzi, że to do niego nie należy...

Ale rozpocznijmy wędrówkę po — jak widać, wcale nie wesolym — Wesolowie. Tylne wyjście opuszczamy dom Steinerów i kierujemy się na boczną drogę, prowadzącą ku domostwu Mojżesza Steinera. W odległości kilkudziesięciu kroków tuż przy drodze bocznej widzimy

KRYTYCZNĄ STUDNIĘ:

Betonowy krążek o wysokości około pół metra wystaje z ziemi, dookoła rozlana woda tworzy ślizgawicę. Średnica otworn — niespełna metr. Wodę wydobywa się przy pomocy tzw. kuli, tj. długiego cienkiego drążka, przyczepionego łańcuchem do tzw. wagi, grubego drzewca, balansującego na drzewie, do którego waga jest z jednej strony przymocowana. W tejto studni, około cztery metry głębokości, znaleziono w piątek rano zwłoki Bagińskiej, leżące na dnie do góry nogami. Dornicy pokazują mi, w jaki sposób przy studni tej należy się obchodzić, przyczem stwierdzam, że do wydobywania wiadra wody potrzeba nielada zręczności, nie tylko ze względu na obślizgły teren dookoła niskiego, nader prymitywnie zabezpieczonego otworu ale również ze względu na bujającą nad głową wagę, która niejednemu raz już zadawała cios

nabierającemu wodę. Od czasu tragicznego zajścia z Bagińską woda z tej studni używana jest wyłącznie do pojenia bydła. Informuję mnie dalej, że wydobywanie zwłok Bagińskiej ze studni było bardzo utrudnione. Posługiwano się żerdziami i drągami, przyczem zwłoki parę razy wymykały się, spadając z powrotem na dno. Kiedy wreszcie zwłoki wydobyto, ułożono je tuż obok studni, wskutek czego przymarzły do ziemi i wieczorem musiano je odbijać od ziemi.

Sekcji zwłok dokonał młody lekarz dr. Bodzenta, który obecnie bawi na kuracji w Zakopanem. Podobno orzeczenie tego lekarza miało zawierać tezę o uprzednim zamordowaniu Bagińskiej, poczem zwłoki jej sprawcy wrzucił do studni. Podkreślamy słowo „podobno”, gdyż zarówno orzeczenie lekarza jak i szczegóły jego dwukrotnych zeznań w charakterze świadka osłonięte są tajemnicą śledztwa. Faktem jest, że obrońca obwinionych adw. dr. Aschenbrenner zawnioskował przeprowadzenie ekshumacji zwłok śp. Bagińskiej i ponowne przeprowadzenie sekcji przez lekarzy z urzędów sądowych.

Traf zrzadził, że znalazłem się w Wesolowie właśnie w dniu, kiedy dokonana została ekshumacja i ponowna sekcja zwłok Bagińskiej. Dowiedziawszy się o zapowiedzianym przybyciu komisji sądowej z Tarnowa, skierowuję swe kroki

KU CMENTARZOWI.

Leży on na przedmieściu miasteczka Zakliczyna, w odległości kilometra drogi od domostwa Steinerów. Po drodze, na przedmieściu spotykam kilku familantów Steinerów, m. in. również kuzyna i wujka oskarżonych, którzy krytycznego wieczoru byli u Steinerów. Z opowiadań ich, pokrywających się z poprzednio zebranymi informacjami, goździ się jeszcze wspomnieć o doniosłym dla sprawy szczególe, że krytycznego wieczoru, kiedy opuścili około godz. 10-tej domostwo Steinerów i poszli na przedmieście, było bardzo ciemno. Dlatego szczegół ten jest ważny — zobaczmy poniżej.

Czas czekania na cmentarzu, dokąd przybył także obrońca oskarżonych dr. Aschenbrenner, w towarzystwie zakliczyńskiego adwokata dra Kupfera, skracamy sobie rozmowę z miejscowym grabarzem, który dokonał właśnie wydobywania trumny ze zwłokami Bagińskiej i przeniósł ją do kostnicy, gdzie grzeje wodę, potrzebną lekarzom do przeprowadzenia sekcji. Grabarz pokazuje nam miejsce, gdzie Bagińska została pochowana, tuż obok ogrodzenia cmentarnego. Na zapytanie, czemu grób jej znajduje się na igrzysku, odpowiada: „Ci, co się sami zabijają, zawsze chowani są przy ogrodzeniu. Obok Bagińskiej też leży dziewczyna, która półtora roku temu wskoczyła z mostu do Dunajca i utonęła”...

Komentarze zbyteczne.

Około godz. 130 popołudniu samochodem od strony Tarnowa przybywają sędzia śledczy dr. Pykosz z protokolantem, lekarz sądowy dr. Frenkel i dyrektor szpitala dr. Türschmied. W małej izdebce kostnicy następuje zdjęcie wieka z trumny, lekarze ubierają płaszcze gumowe i wchodzą do izdebki. Obecnych na cmentarzu widzów i licznych wiejskich gapiów, trzymanych w przyzwolonej odległości od kostnicy, dochodzą tylko narzekania na

FATALNE WARUNKI SEKCJI,

w której prócz lekarzy i sędziego śledczego uczestniczy obrońca dr. Aschenbrenner. Wynik sekcji oczywiście stanowi tajemnicę śledztwa. W powrotnej drodze dygnitarze sądowi odbywają wizję lokalną na miejscu tragicznego zajścia, oglądając szczegółowo krytyczną studnię.

Jak wynika z oświadczenia sędziego śledczego, śledztwo w sprawie Steinerów dobiega końca. Ma on jeszcze tylko przesłuchać jednego ważnego świadka. Jaki będzie rezultat śledztwa, tego oczywiście przewidzieć nie można.

Powróćmy do rozmów, prowadzonych z rodziną Steinerów na temat ich tragedii. Niesamowitą jakąś i dokładnie niewyjaśnioną jeszcze rolę odgrywa w całej aferze niejaki

SZLOMO SUKMAN,

syn rzeźnika z przedmieścia zakliczyńskiego, oso-

Luk o bujnej przeszłości i bogato zapisanej karcie karnej. Chodzą słuchy, że Sukman ów złożył w sądzie zeznania obciążające Steinerów. Tu znowu musimy podkreślić, że są to tylko nieustwierdzone wersje, a prawda znana jest tylko sędziemu śledczemu. Niemniej jednak zdołaliśmy ustalić pewne fakty, stawiające w dziwnym świetle zachowanie się Sukmana w całej tej aferze.

Otóż ów Sukman na jakieś dwa tygodnie po śmierci Bagińskiej zaczął zdradzać wielkie zainteresowanie tą sprawą. Począł odwiedzać krewnych Steinerów i innych Żydów „zakliczyńskich”, wspominać o jakimś świadku, który ma „wszystko wiedzieć” i z którym można będzie sobie dać radę, zanim jeszcze będzie słuchany jako świadek. W tym kierunku Sukman ofiarowywał swe usługi, żądając od jednych 1.000 zł, od innych 100 dolarów, a wreszcie — 50 dolarów. Gdy te jego oferty spotkały się ze stanowczą odmową rodziny Steinerów, pojawiła się w miasteczku pogłoska, że Sukman zeznał obciążająco dla oskarżonych.

Świadkiem, o którym Sukman wspominał przed rodziną Steinerów, jest miejscowy parobczak

IGNACY BACA.

Pewnego wieczoru Sukman przybiegł zaaferowany do kuzyna Steinerów Jakubowicza, proponując mu wyraźnie, by zabrał z sobą pieniądze, to pójdą „sprawę załatwić”. Jakubowicz odmówił stanowczo mieszania się tę sprawę. W trakcie rozmowy spotkali obydwa Ignacego Bacę, który na następny dzień miał wezwanie jako świadek i wtedy Sukman tak zaczął opowiadać o spostrzeżeniach Bacy krytycznego wieczora: „Tyś (t. j. Baca) szedł z swoją siostrą do Wesołowa. Ja was odprowadziłem aż do domu Jakubowicza (na przedmieściu Zakliczyna), dalej poszliście sami (przeszło 1 kilometr. — Red.) Przechodząc koło studni Mojżesza Steinera słyszałeś szmer i widziałeś, jak jakiś mężczyzna, ubrany w czerwony damski kożuszek z krótkimi rękawami, począł uciekać i znikł w donostwie Tauby Steiner”.

Temu opowiadaniu Sukmana potakiwał Baca. Czy był to ich wspólny manewr, aby nakłonić Jakubowicza w obliczu tych obciążających spostrzeżeń Bacy do przekapienia go, czy też

PRÓBA PROWOKACJI

razem niewiadomo. Nie wiemy również, czy Baca zeznał taksamo w śledztwie, jak za niego opowiadał Sukman wobec Jakubowicza.

Stwierdzić jednak godzi się w tym związku dwa momenty: 1) Sukman wobec Jakubowicza podał, że w odległości co najmniej jednego kilometra od demostwa Steinerów pożegnał się z Bacą, który sam z siostrą swą poszedł do Wesołowa. Wobec innych osób tenże Sukman twierdził, że to on widział owego tajemniczego mężczyznę koło studni Steinerów. 2) Krytyczna noc grudniowa była tak ciemna, że na odległość paru kroków nic się nie widziało. W jaki więc sposób Baca mógł zauważyć czerwony kolor i krótkie rękawy kożucha na owym domniemanym zbrodniarzu?

MOTYWY ZBRÓDNI

Pozostałoby jeszcze tylko zastanowić się nad motywami, jakie mogłyby pchnąć Steinerów, wzgl. jednego z nich do ohydnej zbrodni. W tej mierze historia martyrologii żydowskiej dostarcza nam niejednego analogicznego wypadku, że wspomniemy tylko o sprawie Marmaroszów, uwiecznionej przez Stanisława Wyspiańskiego w „Sędziach”. Bagińska była w ciąży, a jeden z Steinerów miał podobno obcować z nią cielesnie. Ze dziewczyna miała na wsi kochanków bez liku, że przez całe lato spała nie w mieszkaniu, lecz na strychu, aby ułatwić sobie swój proceder, o tem wiedział cały Wesołów i niejedną z tamtejszych kawalerów odetchnął z ulgą, kiedy ciężarna dziewczyna „zrobiła to, co chciała”, tj. utopiła się.

Mimo to jednak rzucono podejrzenie na Steinerów. Czy mogło być inaczej, skoro oni są jedynymi Żydami w całej wsi i skoro z nimi właśnie jako kupcami i właścicielami trafiki, miało się porachunki na tle konkurencyjnym?

Na zakończenie dodać jeszcze należy, że nad rodziną Steinerów ciążył jakiś

NIESZCZĘSNE FATUM.

Ojciec aresztowanych przed około 10 laty stał pod zarzutem — mordu rytualnego! We wsi zginął kilkunastoletni chłopak i od razu znalazł się świadek, który widział, jak Steiner wioził jego zwłoki do Dunajca z wozu zwiwały nogi zamordowanego. Dochodzenia się zaczęły policja przesłuchiwała Steinera jako podejrzanego. Na szczęście nazajutrz „zamordowany” chłopiec wrócił do wsi — zdrowy i cały. Oszczerstwo paliło na pa-

newee...

Ojciec aresztowanych zmarł przed 6 laty tragiczną śmiercią. Wracając od rabina z Tyczyna wieczornym pociągami. Zdrzemnął się w pociągu i na stacji w Debicy wysiadł w przekonaniu, że to już Tarnów. Gdy spostrzegł swą omyłkę, pociąg był już w biegu. Steiner wskoczył do wagonu tak nieszczęśliwie, że dostał się pod koła, które obcięły mu obie nogi. Przewieziony do szpitala w Tarnowie wkrótce zmarł wskutek odniesionych ran.

APEL DO WŁADZ

Przedstawiliśmy wyżej martyrologię rodziny Steinerów w Wesołowie. Otoczeni podburzanym

przez agitatorów ludem wiejskim, żyją w panicznym lęku przed tem, co im najbliższa noc przyniesie. O zachowaniu się miejscowych władz dałoby się niejedno powiedzieć. W tym stanie rzeczy konieczną jest natychmiastowa ingerencja zwierzchniej władzy. Nie uchodzi, aby dotknięta straszonym ciosem rodzina, pozbawiona swych żywicieli, zdana była przez długi szereg tygodni wyłącznie na łaskę i niełaskę ciemnego mołochu. Oczekujemy, że pan starosta w Brzesku, po zaznajomieniu się z tą ponurą sprawą, wyda czempredzej energiczne zarządzenia, zmierzające do ochrony życia i rodziny Steinerów w Wesołowie.

Z. MOSES.

Niemcy w ogniu walki wyborczej

(—) Walka wyborcza w Niemczech toczy się w całej pełni. Powyżej widzimy afisze propagandowe partji Hugenberg.

Wybory pod znakiem szalejącego teroru

(!) Hitler triumfem przygotowuje się do wyborów, które mają się odbyć w Niemczech w najbliższą niedzielę 5 marca r. b. Osobliwe będą to wybory, jak osobliwe są też rządy nowego kanclerza na fotelu pobismarckowskim. Junkrzy i klika generańska, ukryci za szerokimi plecami Hindenburga, prą całą siłą do przywrócenia dawnego ładu, w którym człowiek zaczynał się od lejtenanta, a gruby worek miał dużo do powiedzenia.

Na armatach z czasów Fryderyka II, przechowywanych z pietyzmem w Zeughausie berlińskim, znajduje się fascynująca dewiza wyryta w brzoźnie lufy:

„Ultima ratio regis” — „Ostateczny argument panującego”.

Fryderykowska ultima ratio odrodziła się jak Feniks z popiołów pod rządami Hitlera w szacie „demokratycznej” konstytucji. Ultima ratio Fryderyka II wobec poddanych były — armaty, argumentem przekonywującym Hitlera wobec obywateli są — nóż i kaganiec.

Dla zamknięcia gęby swoim przeciwnikom przy wyborach posługują się podpory rządu Hitlera na przemian nożem i kagańcem. O argumentach nożowych nie warto mówić — wystarczą rzucić okiem na codzienną rubrykę morderstw politycznych w pismach niemieckich. Argument kagańcowy znalazł zastosowanie w okresie przedwyborczym w sposób, którego by się Fryderyk II zapewne powstydział jako że poddanymi pomiatał a o raju na ziemi miał cokolwiek inne pojęcie niż Hitler.

Otóż w Dortmundzie wielkiemi miętami Westfalji, ogłosił prezydent policji tamtejszej generalny zakaz wygłaszania przemówień publicznych przez b. prezydenta policji berlińskiej socjaldemokratę Grzesińskiego oraz b. landrata Hansmanna. Podobne zakazy policyjne w stosunku do mówców opozycyjnych wydały prezydja policji i w innych

miastach niemieckich.

Alle wszystkie te zakazy, to nie jeszcze wobec całego tego potopu horrendalnych represyj, jakie Hitler wydał przeciwko komunistom i socjalistom w następstwie pożaru Reichstagu. Wszak w całym Niemczech zawieszone zostały wszystkie pisma komunistyczne, łącznie z afiszami wyborczymi i ulotkami, na cztery tygodnie, pisma zaś, afisze, odezwy i ulotki wyborcze partji socjalno-demokratycznej na dwa tygodnie. Równocześnie zawieszone zostały wszystkie podstawowe swobody obywatelskie. Aresztowano cały szereg przywódców komunistycznych, oraz działaczy lewicowych i pacyfistycznych. W Niemczech szaleje terror hitlerowski, a jak w takiej sytuacji wyglądać będą wybory do Reichstagu najbliższej niedzieli, łatwo można sobie wyobrazić.

Kagańcowe te wybory, kto wie czy nie będą bezpośrednim pomostem do zamachu stanu, o którym mówi się dużo i często w politycznych sferach niemieckich. Mówi się, że gdyby rząd Hitlera przepadł przy wyborach, przejdzie on do porządku dziennego nad głosowaniem i spróbuje rzucić iure caduco, opierając się na bagnietach Reichswehry i policji, wzmocnionej bojówkami Nazich i Stahlhelmu.

Tak czy owak, w eksle krótkoterminowe, wystawione przez Hitlera swym wyznawcom na „trzęcia Rzeszy”, która da pracę i chleb wszystkim, zostaną zaprotetowane. O honorowaniu ich Hitler nie myśli i myśleć nie może choćby chciał. Trzymają go mocno za politykę trzyma go Papen i Hugenberg reprezentanci kapitału wolnego i przemysłowego. A gdy nacjonalistyczna furja wyzerpie się, gdy obietnice zrewidowania granic powojennych Rzeszy okażą się tylko obietnicami — wtenczas na zagorzał się wśród zwolenników Hitlera przebieg na oba strony żądający od „Führera” zdania rachunku z obietnic. Wtedy rozpocze-

nie się likwidacja rządów ambitnego karjerowicza, któremu się zdawało, że wystarczy być dobrym reżyserem wieców, aby zostać następcą Bismarcka.

Hitler planuje zamach na samego siebie

(!) W miarę jak zbliża się dzień 5 marca, dzień wyborów w Niemczech, coraz liczniej pojawiają się wiadomości o zajściach, jakie nastąpić mają w przededniu, czy też nazajutrz po wyborach. Mają to być „niespodzianki” niebywałe. W pierwszym rzędzie wieści o zamierzonym marzu hitlerowskich oddziałów szturmowych na Berlin celem zdobycia miasta w posiadanie. Równocześnie w wielu częściach Rzeszy nastąpić ma nazajutrz po wyborach noc teroru.

Jakie są najbliższe cele obozu Hitlera po wyborach — na ten temat krążą najrozsowniejsze wieści. I tak mówi się o usunięciu Hindenburga. Przeciwno temu planowi występują jednak sfery wojskowe, wierne jeszcze staremu marszałkowi.

Z kół lewicowych donoszą, że hitlerowcy zamierzają dopuścić się jeszcze przed dniem wyborów szeregu prowokacji. Pierwszą taką prowokacją był pożar Reichstagu, zainscenizowany przez bandy hitlerowskie. Dalej ma pójść sfingowany zamach na Hitlera, przyczem oczywiście wodzowi brunatnych koszul nie śmie sjaść włos z głowy. W ten sposób chcą hitlerowcy wywołać poruszenie wśród mas i wykorzystać je dla swoich celów wyborczych. Poza zamach ten ma dać pretekst do nowych aktów teroru, wobec opozycji.

Wypadki rozgrywające się obecnie w Niemczech, przedstawiają się naogół dość chaotycznie. Przyczynia się do tego w głównej mierze okoliczność, że oficjalna agencja telegraficzna, tzw. Büro Wolffa, została opanowana przez hitlerowców, którzy wykonują skrupulatną cenzurę depeš. — Oficjalne i półoficjalne komunikaty tej agencji nie zasługują na wiarę.

KTO ZOSTAŁ ARESZTOWANY?

Jak już donieśliśmy we wczorajszych telegramach, pożar Reichstagu ujawniający coraz wyraźniej prowokacyjną robotę hitlerowców, zainaugurował niesłychaną akcję teroru i represyj wobec przeciwników obecnego reżimu w Niemczech. Aresztowano przedewszystkiem w Berlinie około 100 posłów i działaczy komunistycznych. Podobne aresztowania przeprowadzono na prowincji. Wśród aresztowanych znajdują się m. in. wybitny

Narazie jednak Hitler siedzi w siole, a hitleryzm staje się ogniskiem największego niepokoju dla Europy i całego świata.

lekarz-seksuolog dr Maks Hodan, generalny sekretarz niemieckiej partii komunistycznej poseł Remmele, znany obrońca komunistów adwokat Lütten i głośny autor niemiecki Ludwik Renn. Szereg aresztowań przeprowadzono w obozie pacyfistów niemieckich. Między innymi aresztowany został redaktor „Weltbühne” Karol Ossietzky, który dopiero co opuścił mury wężenia. dalej wybitny pacyfista Lehman-Russbüldt, wybitny działacz na terenie Ligi obrony praw człowieka, wreszcie znany pacyfista Eryk Mühsam. Poza aresztowany został znany lewicowy pisarz Egon Erwin Kisch, a dalej Rudolf Bernstein, Wilhelm Witkowski i cały szereg innych. Wreszcie aresztowano wszystkich posłów komunistycznych w byłym Reichstagu. Przewodniczący frakcji komunistycznej Reichstagu poseł Torgler, którego obwiniono o bezpośredni kontakt z aresztowanym pod zarzutem podpalenia gmachu Reichstagu van de Lübbem, zgłosił się dobrowolnie w prezydjum policji w towarzystwie adwokata. Został on natychmiast aresztowany.

WYRAŻNA PROWOKACJA.

W kółach lewicowych wskazują, że pożar Reichstagu nosi wyraźne cechy prowokacji hitlerowskiej. Jest nie do pomyślenia, by człowiek należący do partii komunistycznej, idąc podpalić Reich tag zabierał z sobą swoją... legitymację partyjną. A taką legitymację znaleziono u podpalacza.

Zresztą, co się tyczy osoby van de Lübbena, nadchodzą z Holandji wieści, że został on przed dwoma laty wykluczony z organizacji młodzieży komunistycznej w Lejdzie, okazało się bowiem, że pełnił on w tej organizacji rolę prowokatora. Poza to policja holenderska wydała oficjalny komunikat, w którym powiedziane jest, iż van de Lübben podczas swego pobytu w Holandji znany był jako wróg komunistów. W wielu wypadkach przyczyniał się on do rozbicia zebrań komunistycznych.

Prasa angielska niemal jednogłośnie stwierdza, że pożar Reichstagu jest dziełem hitlerowców, obliczonem na propagandę wyborczą.

ZE SPORTU.

Praga miastem sensacji sportowej

Finale mistrzostw hokejowych. — Czechosłowacja mistrzem Europy. — Rumunja zwycięża w turnieju pocieszenia. — Stany Zjednoczone mistrzem świata.

(Korespondencja własna).

Praga, 28 lutego.

(!) Napięcie w świecie sportowym Pragi doszło do ostatecznych granic w ostatnim dniu mistrzostw hokejowych, kiedy rozegrane miały być finały. W ciągu 9 dni rozgrywek stadion zimowy w Pradze odwiedziło 100.000 widzów. Już kilka dni przed finalem, bilety wstępu na stadion były w zupełności wyprzedane. Trybuny były przepełnione publicznością bezustannie obdarzała zwycięskie drużyny oklaskami. Ruch wielki panował nie tylko na stadionie ale w całej jego okolicy. ba nawet w całym mieście, bowiem ci, którzy nie mogli dostać się już na stadion, dosłownie oblegali miejsce igrzysk, czekając na wyniki. Inni czekali przed redakcjami dzienników, które na tablicach ogłaszały wyniki, zaś jeszcze inni siedzieli w kawiarniach, w których słuchali reportażu sportowego rozgłośni praskiej. Napięcie wśród publiczności zapanowało podczas rozgrywek ostatecznych w niedzielę, 26 lutego, kiedy walczyła drużyna czechosłowacka z austriacką a następnie kanadyjska z drużyną Stanów Zjednoczonych.

Walka była zacięta. Drużyny walczyły ostro. — Mecz hokejowy trwał 45 minut z przerwami po 15 minut. W finale na wypadek gdy w tym czasie nie zostanie osiągnięty żaden wynik, mecz przedłuża się o pół godziny (trzy razy po 10 minut). Tak stało się w meczu Czechosłowacja — Austria. W pierwszych dwóch tercjach nie nie zmieniło się w rzeczy, dopiero w ostatniej tercji jeden z najlepszych hokeistów czechosłowackich strzelił dwie

bramki, zdobywając tym samym tytuł mistrza Europy dla Czechosłowacji.

Czechosłowacja uzyskuje ten tytuł po raz szósty. Po raz pierwszy tytuł ten uzyskała w Berlinie w r. 1911. Poza ten tytuł mistrza Europy nosiły Szwecja cztery razy, Austria dwa razy, Anglia, Belgja, Francja, Szwajcaria i Niemcy raz.

Wiadomość o zwycięstwie drużyny czechosłowackiej lotem błyskawicy rozniosła się nie tylko po całej Pradze, ale po całej Czechosłowacji dzięki rozgłośni radja praskiego, która wysyłała wyniki mistrzostw codziennie po zawodach w czterech językach.

Jeszcze nie umilkły głosy entuzjazmu z powodu uzyskania mistrzostwa europejskiego przez Czechosłowację, a już na stadion wkraczają dwie najsilniejsze drużyny hokejowe, kanadyjska i Stanów Zjednoczonych, których gra śledzona była z wielkim napięciem.

Dotychczas Kanada zawsze zwyciężała w mistrzostwach świata, hokej jest kanadyjskim sportem narodowym. Dopiero w Pradze sława jej się załamuje. Ameryka i Kanada pokazały w Pradze jak hokej grać się powinno. Ich energia, zreżność, szybkość ruchów i odwaga były dowodem tego do czego doprowadzić musi systematyczne uprawianie sportu. Europejskie drużyny hokejowe jeszcze długo będą trenować, zanim osiągną taką technikę.

Drużyna Stanów Zjednoczonych zwyciężyła nad Kanadą w przedmeczowym meczu w stosunku 2:1

TY JESTEŚ JUŻ ZAPISANY
W NOWOCZESNEJ
WYPOŻYCZALNI KSIĄŻEK
CENTRALNA
UL. DIETLOWSKA 58.
ABONAMENT GRATISOWY! BEZ KAUCJI!

Po raz pierwszy Kanada traci tytuł mistrza świata. Była to w świecie sportowym sensacja pierwszego rzędu. Kanada mimo to jednak nie traciła na swej sławie, bowiem gra jej drużyny była wyśmienita.

W przededniu meczu Kanada — Stany Zjednoczone odbywały się zapasy czterech narodów o puchar pocieszenia. Na lodzie stanęły drużyny Włoch, Lotwy, Rumunji i Belgji. W finale zwyciężyła rumuńska drużyna nad drużyną łotewską, zdobywając puchar. Wynik 1:0.

Zawody o mistrzostwo świata i mistrzostwo Europy zostały ukończone. Było to największe zdarzenie w świecie sportowym w ostatnim czasie. — Publiczność praska widziała najwspanialsze widowisko zimowe na lodzie i swem zainteresowaniem, dowiodła swego wychowania sportowego.

K. B. (Centropress).

SENSACJE TENNISOWE NA RIWIERZE

(!) Kehriling (Węgry) — Maier (Hiszpania) 0:6, 6:4, 7:5. Do półfinału na turnieju w Beaulieu doszli Cramm (Niemcy), Kehriling (Węgry), Austin, Oliff (Anglia), z pań Aussem (Niemcy), Ryan (USA), Satterthwaite i Scriven (Anglia). Ryan zwyciężyła Satterthwaite a nadspodziewanie Scriven pokonała mistrzynię Wimbledonu Niemkę Cilly Aussem 4:6, 7:5, 6:4. Scriven walczy we finale z Ryan. Cramm pokonał Oliffa 6:4, 6:3, Kehriling zaś sensacyjnie wyeliminował Austina (!!) 2:6, 6:1, 6:2. Cramm walczy jako faworyt we finale z Kehrilingiem.

— o s o —

(!) ZARZĄD KRAK. OKRĘG. ZWIĄZKU HOKEJA LODOWEGO wystąpił do Pol. Zw. Hok. Lod. z wnioskiem na dyskwalifikację od wszelkich funkcji byłego członka zarządu p. Kroczyńskiego.

(!) TARŁOWSKI (Sokół Kraków), mistrz tenisa Wy. okręgu krakowskiego, przeszedł do AZS-u krakowskiego, który dysponować będzie obecnie doskonałymi zawodnikami w panach i pańkach.

(!) KOZŁA organizuje 19 bm. mistrzostwa lekkoatletyczne okręgowe w hali Ośrodka WF.

(!) MISTRZOSTWA POLSKI JUNIORÓW W JEŹDZIE SZTUCZNEJ NA LODZIE w Katowicach zdobyli: do lat 14: 1) Kalasówna (Śląsk), 2) Miesowiczówna (Kraków), do lat 18: 1) Zuberówna (Śl.) w dziewczętach oraz w chłopcach: 1) Breslauer (Śl.), w parach 1) rodzeństwo Kahus (Śl.).

(!) 9 KWIETNIA odbędzie się w Warszawie walne zebranie ZPZS.

(!) POL JUT, świetny polski bokser zawodowy (Jutkowskiak) z Francji, przyjeżdża na występy do Polski.

(!) BILORÓWNA — KOWALSKI, mistrzowska para Polski w jeździe sztucznej na lodzie, startować będzie 5 bm. w Pradze.

(!) KISIELIŃSKI, były gracz Wisły, wstąpił definitywnie do Cracovii.

(!) MAURER, napastnik Garbarni, powrócił do swego macierzystego klubu, Pogoni lwowskiej.

(!) MJR. PICHETA objął kierownictwo sekcji piłkarskiej Cracovii, zaś dyr. Delektę w TS Wisła.

(!) THUNBERG jeszcze nie zrezygnował i mimo klęsk do Norwegów na mistrzostwach łyżwiarskich świata jest nadal groźnym zwycięscą. W Helsingforsie wygrał on na międzynarodowych zawodach trzy biegi na 500, 3000, 1000 i 1500 mtr. ze startu masowego, ustępując tylko na 5000 mtr. Schröderowi z USA.

(!) MECZ KOLARSKI MISTRZÓW ŚWIATA W PARYŻU wygrał w sprincie Falk Hansen. 2) Scheerens. 3) Gerardin. 4) Michard. — szajerów 1) Paillard, 2) Grassin, 3) Moeller, 4) Sawall.

(!) W MEDJOLANIE odbędą się następne mistrzostwa hokejowe świata.

(!) AC CANNES zdobył mistrzostwo piłkarskie Francji, bijąc we finale Olympique (Antibes) 3:1.

(!) NORWEG SOERENSEN wygrał konkurs skoków narciarskich na Semmeringu.

(!) STAKSRUD (Norwegia) ustanowił nowy rekord światowy łyżwiarski w biegu na 3000 mtr. w czasie 4.59.1 min. Dotychczasowy rekordzista i nowy mistrz łyżwiarski świata Engnestangen zajął w biegu tym dopiero trzecie miejsce.

ADW. DR. M. JASSEM (Kraków).

Kilka uwag do nowego kodeksu procedury cywilnej

1.

W art. 508 k. p. c. wprowadzona została instytucja komorników na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej. Komorników mianują prezesi Sądów apelacyjnych wyznaczając im odpowiednie rewiry. Jak dotąd, wszystko w porządku. Sprawa zaczyna się dopiero komplikować, gdy chodzi o wyszukiwanie właściwego komornika. Jeśli wierzyciel i dłużnik mieszkają w tej samej miejscowości, lub jeśli dłużnik mieszka w miejscowości, gdzie jest jeden rewir, a tym samym jeden komornik, to sprawa nie narzuca żadnych trudności. Gorzej jest, gdy w danej miejscowości jest rewirów więcej — po kilkanaście, a nawet kilkadziesiąt, na przykład w Warszawie.

Dawniej, przed wejściem w życie nowego k. p. c., w dawnej Kongresówce, wyznaczał właściwego komornika Sąd przy wystawianiu klauzuli wykonalności.

W dawnym zaborze niemieckim istniało t. zw. biuro rozdzielcze, do którego wносиło się odpowiednie podanie, i ono wyznaczało właściwego komornika.

Dziś otrzymuje wierzyciel klauzulę względnie tytuł wykonawczy do ręki i sam ma skierować wniosek egzekucyjny do właściwego komornika. Ale który jest właściwy, tego nie wie, a badanie i dochodzenie właściwości nastrecza wiele trudności, kosztów i straty czasu.

Byłoby zatem wskazaniem, by Ministerstwo wydało taki, dla każdego dostępny skorowidz wszystkich komorników i rewirów, względnie ulic i miejscowości, do danych rewirów należących. Skorowidz taki powinien być nadto wyłożony i dla każdego do wglądu dostępny we wszystkich sądach i urzędach.

2.

Stabą stroną nowego k. p. c. jest dalej taksa dla komorników. Taksa ta objęta rozp. Minist. Spr. z 11 grudnia 1932, jest nieścisła, niejasna, daje pole do różnych interpretacji, a co za tem idzie, to chaos, brak jednolitości procedury. Jeśli chodzi o sam Kraków—Podgórze, to tu komornicy urzędują sprawnie, taksy są prawie że jednakowe, wykładnia ustawy właściwa.

Natomiast nie można tego powiedzieć o komornikach w innych miejscowościach, a szczególnie o komornikach dawnych zaborów niemieckiego i rosyjskiego. Ci nawykli do dawnych stawek, nie mogą się jeszcze ugiąć do nowych przepisów. Miałem w ręku dotąd przeszło 50 wezwań komorników o przesłanie zaliczki na koszt egzekucji, i prawie wszystkie różnią się w likwidacji należności. Mam w ręku wezwania o zaliczkę 16 zł. w sprawie, gdzie pretensja wynosi 20 zł. — W innym wypadku, gdzie pretensja wynosi około 400 zł komornik żąda zaliczki w kwocie 58 zł. W pierwszym wypadku należy się faktycznie 6 zł., w drugim 12 zł. Wypadków takich mógłbym zacytować dzie siatkę. Zamiast sprawności w egzekucji powstaje bałagan, targowanie się z komornikami, zażalenia do Sądów etc.

Byłoby zatem wskazaniem zrewidować także dla komorników, nie w kierunku wysokości stawek, lecz w kierunku ścisłych postanowień, nie dających podstawy do dowolnej wykładni. — W szczególności należałoby postanowić, że komornicy mają obowiązek kumulacji kilku wniosków tego samego wierzyciela przeciwko temu samemu dłużnikowi — a nie żądać zaliczek od każdego tytułu z osobna nadto § 18 zmienić w tym duchu, że w razie przejazdu komornik nie powinien od każdego wierzyciela pobierać pełnej taksy, lecz kumulować wnioski na daną miejscowość — chyba, że wierzycielowi zależy na pośpiechu i chce pełne koszty ponieść. Przepis ten jest słuszny i był w dawnej instrukcji dla woźnych sądowych przewidziany.

3.

Dalszą bolączką nowego k. p. c. jest postępowanie wekslowe. Tendencją wszystkich ustaw

w dziedzinie postępowania wekslowego była i jest szybkość postępowania, skrócenie czasokresów, uproszczenie etc. Najidealniejsze postępowanie istniało w dawnej Kongresówce, gdzie na podstawie zaprotęstowanego weksla Sąd wydawał od razu klauzulę wykonawczą, nadającą się do natychmiastowego wdrożenia kroków egzekucyjnych.

Art. 463 nowego k. p. c. postanawia wprowadzić, że nakaz, wydany na podstawie weksla lub czeku, staje się natychmiast wykonanym, ale z upływem terminu, udzielonego do zaspokojenia roszczenia, — czyli w praktyce z upływem 3 dni od dnia doręczenia nakazu pozwanemu.

Ten ostatni właśnie przepis powoduje znaczne komplikacje. Wierzyciel nie może pierw wdrażać kroków egzekucyjnych, póki niema w aktach t. zw. „dowodu doręczenia”, i i. dowodu, że skargę względnie nakaz pozwanemu doręczono. Jeśli obie strony mieszkają w jednej miejscowości, to zbadanie tej okoliczności ewentualnie przyzurgowanie doręczenia samego i dołączenia dowodu doręczenia do akt nie natrafia na trudności. Gorzej natomiast gdy dłużnik mieszka w innej miejscowości. Wierzyciel nie wie, czy i kiedy nakaz doręczono, musi dopiero zasięgać wiadomości, albo wprost u Sądu, albo za pośrednictwem adwokata, lub trzeciej osoby, co już i podraża postępowania, a przedeszytym ogromnie opóźnia. W dawnym zaborze niemieckim istniał przepis, że wierzyciela zawiadamia Sąd o doręczeniu i dacie doręczenia skargi względnie nakazu zapłaty pozwanemu.

Uważam, że w interesie sprawności postępowania należałoby w instrukcji dla kancelarii sądowych ten przepis wprowadzić. Połączone byłoby to jedynie z wydatkiem 60 gr. dla powoda za doręczenie zawiadomienia, a uprościłoby znacznie tok dalszego postępowania.

Byłoby nadto wskazaniem, by pisma sądowe wydane w sprawach tych właśnie wekslowych względnie czekowych, były na zewnątrz odpowiednim znakiem lub kolorem koperty znaczne i by równocześnie wszystkie urzędy i władze, zajmujące się doręczaniem przesyłek sądowych, otrzymały polecenie traktowania tych właśnie przesyłek jako pilnych, by odnośnie recepty zwrotne natychmiast sądom nadawczym zwracały, zaś sekretariaty sądowe miałyby obowiązek dowody te natychmiast do odnośnych akt dołączać, (nie, jak dotąd, że dowody zalegały po urzędach pocztowych po kilka tygodni, reklamacje szły za reklamacjami, a gdy już szczęśliwie nadeszły i wierzyciel zgłaszał się w kancelarii sądowej celem sprawdzenia dowodu doręczenia, otrzymywał od kierownika kancelarii 100 lub 200, a czasem i więcej dowodów doręczenia z uwagą: „proszę sobie wyszukać”!).

Zamieściłem tych parę uwag nie we fachowym piśmie prawniczym, lecz w poczytnym dzienniku, aby dać możność szerszej publiczności, nie prawnikom, ale w sprawach tych zainteresowanym do zabrania głosu względnie odniesienia się do właściwych czynników o podjęcie kroków w kierunku wyżej wskazanym.

KOMUNIKATY.

— „HANOAR HACIJONI”! Zjazd podokręgu no wosadeckiego odbędzie się w niedzielę 5 bm. w Krynicy. W Zjeździe wezmą udział gniazda: Nowy Sącz, Grybów, Krynica, Maszyna, Stary Sącz, Dobra.

— W NIEDZIELĘ WYCIECZKA NA MAGÓR-KĘ. Zgłoszenia i informacje Zyd. Akad. Koło Miłośników Krajoznawstwa, Gołębia 2 m. 9, tel 172-14 w godz. 19—20. Przyjmuje się zgłoszenia na trzech dniową wycieczkę do Warszawy. Koszty zł 34.

— KATOWICE. Dziś przybędzie do Katowic członek Egzekutywy Org. Sjon, dr Leon Hecht w sprawach organizacyjnych. Tow. dr Hecht wygłosi referat n. t. „Drogi i cele ogólnego sjonizmu”.

Bl. p.

Dr. EDMUND WECHSLER

obrońca w sprawach karnych

zmarł w Krakowie 28 lutego b. r.
w 56 roku życia.

Pogrzeb odbędzie się dziś, we czwartek dnia 2 marca br. o godz. 12 w południe z domu przedpogrzebowego na cmentarzu żydowskim w Krakowie, na który Krewnych, Przyjaciół i Kolegów zaprasza

RODZINA.

ECHA ZE ŚWIATA.

Wypukłe obrazy na ekranie

(I) Angielski inżynier, Herbert Iw, znany ze swoich prac w dziedzinie telewizji, wynalazł sposób otrzymania wypukłego odbicia na ekranie.

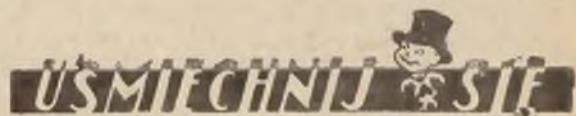
Dotychczasowe metody rozwiązywania problemu wypukłości w kinematografii sprowadzały się do tego, że na ekranie rzucano na zmianę 2 odbicia — lewe i prawe. Widz, uzbrojony w specjalnie skonstruowane okulary, otrzymywał dzięki tym szkłom wrażenie przestrzeni trójwymiarowej. Niestety, był to sposób, nie dający się zastosować, gdyż zaopatrzenie całej publiczności w odpowiednie szkła byłoby zbyt trudne i kosztowne. Wynalazek inżyniera Iwa posiada tę zaletę, że trójwymiarowość obrazów wynika ze skombinowania skutków działania obiektywu oraz ekranu nowego typu. Obiekt fotografuje się przed wklęsłym lustrem i otrzymane w ten sposób skażone odbicie przepuszcza się przez szkło pokryte siatką cienkich prostopadłych linii. Do projekcji używa się ekranu, składającego się z rzędu równoległych prostopadłych smug, odpowiadających ilości linii na szkło siatkowe.

PRZYMUS RADJOFONJI W ROSJI

(I) Przymusowe korzystanie z radjo wchodzi w zakres służby wojskowej w Rosji. Żołnierze przebywający w koszarach muszą dwie godziny dziennie poświęcić na słuchanie audycji radiowych. Zarządzenie to ma na celu odciążenie żołnierzy od przebywania w kantynach, a pozatem dowództwo obiecuje sobie uzyskać w ten sposób większy wpływ na wyszkolenie polityczne szeregowców.

EKSPERYMENT OLIVERA LODGE.

(I) Znany uczony angielski, sir Oliver Lodge, zajmujący się ostatnio spirytyzmem, postanowił za wszelką cenę przekonać świat o tem, że człowiek po śmierci może zachować kontakt z żyjącymi. W tym celu napisał list do przyjaciół, którego treść nieznana jest nikomu prócz niego. Dokument ten zallakował własną pieczęcią i złożył na przechowanie do sefusu w swoim banku, gdzie ma leżeć do jego śmierci. Po śmierci zaprasza Lodge przyjaciół na seans spirytystyczny, gdzie poda przez swoje medium treść zamkniętej koperty. Jeżeli to, co powie medium, będzie odpowiadało treści listu, świat będzie musiał uwierzyć, że kontakt żywych z umarłymi jest możliwy...

SUROWA KRYTYKA

— (:): No, jak podobają ci się, Kasiu, twoi nowi państwo?

— Ach, nie szczególnego, pozostawiają więcej do życzenia, niż do jedzenia.

NORMALNY PRZEBIEG

— (:): Panie doktorze, mówił mi pan, że choroba mojego męża będzie miała normalny przebieg. Tymczasem mój mąż umarł.

— Tak, to był właśnie normalny przebieg.

PRZY EGZAMINIE

(:) Profesor: — Przypuśćmy, że ktoś odmroził sobie nogę. Czy pan uczynił, ażeby pacjentowi przywrócić normalną pomoc?

Kandydat: — Natarłbym mu nogę śniegiem.

Profesor: — Dobrze! Ale przypuśćmy, że zdarzyłoby się to w lecie, kiedy niema śniegu...

WIADOMOSCI Z KRAJU

Skreślenie subwencji na cele żydowskie w budżecie m. Równego

(!) Do burmistrza w Równem zgłosiła się delegacja radnych żydowskich z prezesem adw. dr. Rotfeldem na czele. Delegacja pragnęła się poinformować o stanowisku magistratu w sprawie zapożyczenia potrzeb instytucji żydowskich. Burmistrz oświadczył delegacji, że nowy budżet nie przewiduje żadnych subwencji na rzecz żydowskich instytucji. Delegacja żydowska stwierdziła wówczas, że wobec takiego stanu rzeczy dalszy udział radnych żydowskich w pracach rady miejskiej stoi pod znakiem zapytania. Jeśli radni żydowscy wezmą udział w obradach, będą oni z całą bezwzględnością zwalczać politykę, która pozbawia instytucje żydowskie przysługujących im praw do subwencji miejskich. W kołach żydowskich oświadczenie burmistrza wywarło przykre wrażenie.

Honorarium 150.000 franków płaci magistrat m. Warszawy paryskiemu obrońcy

(j) Prezydent miasta Warszawy otrzymał od prof. Uniwersytetu paryskiego Gastona Jeze'go list z prośbą o wyasygnowanie mu 150.000 franków francuskich tytułem honorarium za jego dotychczasowe prace w sporze miasta z Tow. Elektryczności w Warszawie, toczącej się przed p. Asserem, za sporządzanie różnych memoriałów i pism oraz za obrony ustne w r. 1930 w Paryżu i w r. 1931 w Amsterdamie.

Ze względu na zakres i znaczenie dokonanej przez prof. Jeze'go pracy, Magistrat nie uznał honorarium za wygórowane i uchwalił je wyasygnować.

Posel Ciołkosz oskarżony o gwałt publiczny

(!) Onegdaj odbyła się w Sądzie Grodzkim w Tarnowie rozprawa przeciw posłowi Adamowi Ciołkoszowi, wydanemu jeszcze na wiosnę u. r. przez Sejm, oskarżonemu o zbrodnię gwałtu publicznego przez wymuszenie i przez czynne targnięcie się na przodownika P. P. Według oskarżenia w czasie strajku na cegielni, stanowiącej własność księcia Sanguszków w Tarnowie poseł Ciołkosz, ażeby uniemożliwić wywóz dachówek produkowanych przez łamistrajków, rzucił się pod pociąg celem zatrzymania go, a nadto uderzył interweniującego przodownika P. P. Po dłuższych dopiero pertraktacjach pociąg przepuszczono, a za powyższe zajście prokuratura pociągnęła posła Ciołkosza do odpowiedzialności. Na onegdajszej rozprawie zeznawało kilkunastu świadków przeważnie robotników, którzy przedstawili nędzne warunki, w jakich pracowali na cegielni: czas pracy trwał do 16 godzin dziennie, wynagrodzenie zaś tygodniowe wynosiło 8 zł. Sędzia po kilkugodzinnej rozprawie uwolnił posła Ciołkosza od oskarżenia o zbrodnię gwałtu publicznego oraz o obrazę władzy z 312 u. k., natomiast zasądził za występki zbiegowiska z paragr. 288 u. k. na dwa tygodnie aresztu z zamianą na grzywnę w kwocie 200 zł., a na podstawie amnestii karę powyższą darował. Rozprawie przewodniczył sędzia Dr. Stankiewicz, oskarżał prokurator Dim. bronił adw. Mr. Zygmunt Gross.

Unieważnienie 1-złotowych znaczków pocztowych

(j) W najbliższym dzienniku urzędowym ministerstwa Poczty i Telegrafów ogłoszone będzie rozporządzenie o unieważnieniu emisji znaczków pocztowych jednozłotowych w kolorze czarnym, opatrzonych wizerunkiem Prezydenta Rzplitej. Unieważnione znaczki jednozłotowe stanowią łup kradzieży, dokonanej w swoim czasie z zapasów znaczków pocztowych na poczcie głównej w Warszawie na sumę 2 mil. złotych.

Falszerze bilonu

(j) We wsi Łosice, pow. siedlecki, władze policyjne wykryły w kuźni braci Serwińskich zakonspirowaną mennicę, w której bito fałszywe monety 50-groszowe, oraz jedno- i dwuzłotowe. W wy-

niku dochodzeń aresztowano szajkę falszerzy, złożoną z 9 osób.

Zaginienie i odnalezienie kosztownej broszy

(j) Onegdaj w godzinach wieczornych w salach poselstwa szwajcarskiego w Warszawie przy ul. Ossolińskich 4, odbył się raut z udziałem osób ze świata dyplomatycznego i gości zaproszonych. Wśród pań zwracała szczególną uwagę małżonka ambasadora angielskiego, pani Erskine, która miała przypiętą do sukni kunszlowej roboty broszę, wysadzaną wielkim szmaragdem i brylantami. Niemalże przeto poruszenie powstało, gdy dowiedziano się, iż brosza ta w zagadkowych i dotychczas niewyjaśnionych okolicznościach zaginęła w czasie rautu. Wszelkie poszukiwania zarządzone na miejscu okazały się bezskuteczne.

Pani ambasadorowa Erskine powiadomiła o zgubie policję. Po zameldowaniu przystąpiono do energicznych poszukiwań i cenną broszę znaleziono w poselskim szwajcarskim. Wymiotła ją służba, sprzątając salę, w której odbywało się przyjęcie.

Samobójstwo matki 7-ga nieletnich dzieci

(j) W Oświęcimiu popełniła samobójstwo, skacząc z 4-go piętra jednego z domów niejaka Basser. Powodem tragicznego czynu była nieuleczalna choroba i rozstrój nerwowy. Samobójczyni ośmierościła 7-ro nieletnich dzieci.

11-letni chłopiec powiesił się — dla eksperymentu

(j) W Truskawcu wydarzył się niezwykle wyjądek samobójstwa „na próbę”. Popełnił je 11-letni uczeń 4-tej klasy szkoły powszechnej, Pawełek Krywko, a motywem była ciekawość wrażenia, jakiego doświadcza wisielec. Jak wykazały dochodzenia policyjne, koledzy Krywki rozmawiali z nim codziennie, niewątpliwie pod wpływem rodziców, o fakcie stracenia na szubienicy Danyłyszyna i Biłasa.

Krywko, chłopak bardzo impulsywny, postanowił osobiście doświadczyć uczuć, jakie przeżywał Danyłyszyn i Biłsa. Powróciwszy do domu, udał się do stodoły i tam przywiązawszy sznur do belki, powiesił się.

Na przedmieściu „Ostatni Grosz” w Częstochowie, popełnił samobójstwo 13-letni Mikołaj Stanek. Chłopiec, skarcony przez matkę, wziął to sobie do serca, że wybiegł na tor kolejowy i rzucił się pod pociąg. Koła obcięły mu głowę i rękę.

Dwaj bandyci popełnili samosąd

(j) Z Brześcia n. Bugiem donoszą: Policja stoczyła walkę z trójką groźnych bandytów, poszukiwanych od dłuższego czasu listami gończymi za szereg krwawych napadów i zabójstwo rabunkowe. Policja w Kamieniu Koszyrskim otrzymała wiadomość, że w kolonii Zagłusze ukrywają się trzej bandyci 31-letni Konstanty Antypa, 29-letni Stanisław Regulski i 30-letni Dymitr Hryciuk.

Do kolonii wyjechał niezwłocznie oddział policji. Hryciuk był kuzynem gospodarza Stefana Burezaka, do jego też domu przedewszystkiem skierowali się policjanci. Zaczęło się obleżenie bandytów, w którym brało udział około 20 policjantów. Obleżenie trwało od północy do godz. 6 rano.

W pewnej chwili strzały z wewnątrz domu uciły — policjanci przypuścili atak do drzwi. — Wówczas padły dwa pojedyncze strzały — to dwaj z bandytów Antypa i Regulski popełnili samobójstwo. Towarzysz ich Dymitr Hryciuk nie zdołał już pozbać się życia. Kula, którą zastrzelił się jeden z jego przyjaciół, przeszła przez czaszkę samobójcy i utkwiała w prawym ramieniu Hryciuka, druzgocąc kość. Rewolwer wypadł z ręki bandyty.

W tej chwili do domu wkroczyli policjanci. — Hryciuka ujęto i odestawiono do więzienia. Odpowiadać on będzie przed sądem doraźnym.

ODPOWIEDZI REDAKCJI.

(j) E. G. JASŁO: Biuro Palestyńskie. Kraków, Dietłowska 81. udzieli informacji. „ZAKOPANE”: Jeszcze niewiadomo.

ADWOKAT Dr. A. ZEISLER
prowadzi od 1 lutego kancelarię
WE LWOWIE, ul. Wołoszkiej 3. Tel. 81-66

Z Dębicy

(j) Dla przeprowadzenia tegorocznej akcji „Keren Hajesod” przybył do Dębicy delegat Centrali dr. Sz. Szapiro. Akcja, w której brali udział powożni działacze, dała bardzo ładne wyniki.

Z inicjatywy p. dr. R. Sandhausowej zawiązał się u nas Komitet Opieki gniazda „Hanoar Hacijoni”. Do Komitetu wchodzi delegaci rodziców członków tej organizacji, oraz zasłużeni działacze sjonistyczni. Przewodnictwo Komitetu objęła p. R. Grünspanowa.

Onegdaj wyjechała do Palestyny tow. Rywka Faustówna z org. „Hanoar Hacijoni” i członkini Sjonistycznego Komitetu Lokalnego. Z inicjatywy Hanearu i Kom. Lok. odbyło się zebranie pożegnawcze.

Założona przed blisko trzema miesiącami grupa chalurowa ogólnosjonistyczna rozwija się ładnie.

W rocznicę A. D. Gordona odbył się staraniem łutyskiej „Gordonji” uroczysty wieczór przy udziale licznej publiczności. Delegatka merkaży p. S. Finsterbuschówna wygłosiła piękny referat o Gordonie. Na program złożyło się ponadto kilka obrazów starannie przygotowanych.

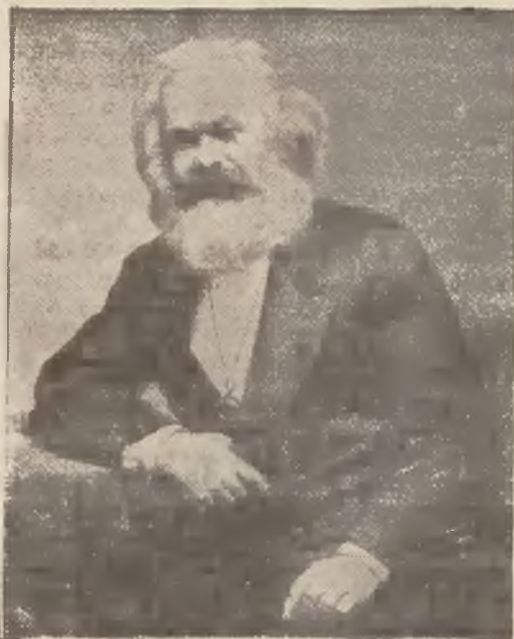
Znany żydowski pieśniarz ludowy Nachum Sternheim z Rzeszowa wystąpił w naszym mieście z szeregiem pieśni własnego utworu, oraz wygłosił referat o żydowskiej pieśni ludowej. (h)

Z Brzeska

Z DZIAŁALNOŚCI STOW. OPIEKI NAD SIĘROTAMI ŻYD.

(—) Z uczuciem zadowolenia godzi się podnieść szlachetną inicjatywę Zarządu Stow. Opieki nad sierotami żydowskimi z pp. Drową Deichesową i Drową Torbeową, na czele, który w zrozumieniu ciężkiej doli ubogiej ludności żydowskiej miasta, przynosi ostatnio wydatną pomoc. Tak więc przeprowadził Zarząd już trzecią z rzędu akcję apro wizacyjno-opałową wśród biednej ludności żydowskiej w tym roku. Wobec zupełnej bezczynności kahału i innych „dobroczynno-filantropijnych” instytucji, pozostających pod egidą sfer chasydzkich, — ubodzy mieszkańcy żydowscy, u których nędra w tym roku bezwątpienia znacznie się pogłębiła, skazani byli na bezgraniczną biedę i rozpaczliwie cierpienia. Toteż tem bardziej podnieść należy zbawienną i wielce humanitarną działalność Zarządu Stow. Opieki nad sierotami żydowskimi (Beborg).

50-ta rocznica zgonu Karola Marxa

(—) W dniu 5-go marca mija 50 lat od chwili zgonu Karola Marxa, twórcy doktryny socjalizmu

CZYTELNIK A: Warszawa, plac Żelaznej Bramy 9, m. 6.

BURY MELONIK

SUPER REWJA

Sobota 4-go i niedziela 5-go bm.

MARZEC

2

CZWARTEK

4 Adar 5693

Wschód

słońca

6 m. 07

Zachód

słońca

7 m. 07

Akademia Palestyńska — w sobotę!

(:) Zapowiadająca się znakomicie uroczysta Akademia Palestyńska, która miała się odbyć dziś o godz. 8 wiecz. w Starym Teatrze, została z przyczyn od komitetu niezależnych odroczone.

Akademia odbędzie się w sobotę 4-go bm., o godz. 8-ej wiecz. w Starym Teatrze. Zaproszenia i numerowane kupony wstępu zachowują swą ważność.

Uroczysta akademia ku czci Ch. N. Bialika

Onegdaj odbyła się w salach Żyd. Domu Akademickiego w Krakowie uroczysta akademia z okazji 60-letniego jubileuszu Ch. N. Bialika, urządzona staraniem Tarbutu. Miarą popularności wielkiego poety hebrajskiego wśród szerokich warstw społeczeństwa były tłumy publiczności, które wzięły udział w uroczystości. Do zebranych przyniósł w serdecznych słowach prezes Tarbutu prof. M. Szmulewicz, kreśląc w krótkich słowach znaczenie Bialika dla narodu żydowskiego. P. prof. Benzion Rappaport w głębokim wywodzie oświetlił działalność poetycką Bialika, zaś prof. M. Mifelew w języku żydowskim określił barwny i serdeczny obraz wieszczki na tle epoki. Do uroczystości programu uroczystości przyczyniły się szczególnie piękne produkcje muzyczne prof. B. Sperbera, chóru Akiby oraz recytacje wierszy Bialika. Bardzo udany był występ młodzieżowej pieśniarki, która odśpiewała popularną piosenkę ludową wieszczki. W późnych godzinach wieczornych prof. Szmulewicz zamknął akademię, której uroczysty i podniosły nastrój pozostawił głębokie wrażenie.

Jeszcze o akcji świadomego macierzyństwa

„Głos Narodu”, pisząc we wczorajszym numerze o akcji świadomego macierzyństwa i oburzając się przy tej sposobności na p. Szczepańskiego, na prof. Krzyżanowskiego, na policję krakowską oraz na krakowską Kasę Chorych, porusza też przy sposobności kwestję udziału Żydów w tej akcji. „Głos Narodu” zarzuca nam, iż „nie mamy odwagi przyznać, że udział Żydów wcale nie jest nieznaczny”. Dowodem ma być okoliczność, iż „wśród jakichś 5—6 osób, które kierują tą akcją, jest aż dwóch Żydów: pp. Schinagel i Drobner”.

Otóż pozwalamy sobie wyjaśnić „Głosowi Narodu”, że ani p. dr. Schinagel, ani też p. dr. Drobner nie należą do kierowników Towarzystwa Świadomego Macierzyństwa. Dr. Schinagel, znany literat i malarz, jest z zawodu lekarzem i jako taki zabrał głos na jednym z poprzednich zebrań dyskusyjnych Towarzystwa Świadomego Macierzyństwa. Do kierowników tej akcji nie należy. Co się tyczy p. dra Drobnera, to wogóle nie bierze on w tej akcji żadnego udziału, a tylko jako słuchacz zabrał głos na niedzielnej zebraniu, krytykując niektóre tezy referatu red. Szczepańskiego, poza tem jednak oświadczając, iż jako członek PPS solidaryznie się wraz z całą swoją partią z akcją świadomego macierzyństwa, oddawna już propagowaną w szeregach PPS. Do kierowników Towarzystwa Świadomego Macierzyństwa, które wystąpiło obecnie w Krakowie na widownię publiczną, p. dr. Drobner nie należy.

— DZIS NOCNY DYŻUR APTEK: Rynek A—B 43, ul. Getrudy 1, Krowoderska 74, Konopnickiej 3, Krakowska 9, Mogilska 16 i Brodzińskiego 1.

Jak wyglądać będzie sala rozpraw — podczas procesu Gorgonowej?

(rg) Wczorajsza rozprawa przed Sądem przysięgłych w Krakowie była ostatnią w tej kadencji, przed procesem Gorgonowej, który rozpocznie się w nadchodzący poniedziałek.

W dniu dzisiejszym rozpoczyna się na sali sądowej prace przygotowawcze, mające na celu pomieszczenie osób, które w bardzo zresztą drobnej liczbie, otrzymały bilety wstępu.

Wejście na salę rozpraw będzie dostępne tylko dla świadków i prasy. Tutaj, gdzie zazwyczaj znajdowały się miejsca siedzące, obecnie znajduje się prasa i świadkowie.

Reszta publiczności, w ilości kilkudziesięciu osób, znajdzie pomieszczenie za balustradą, gdzie zostaną ustawione specjalne podwyższenie i urządzone będą miejsca siedzące.

— Z ZRZESZENIA LOKATORÓW DZIELNIC VII, VIII I XXII. Onegdaj odbyło się posiedzenie Zjednoczonych organizacyj lokatorskich w Krakowie, celem energiczniejszego przeprowadzenia akcji obniżki czynszu. Uchwalono wysłać delegatów na Zjazd Związków lokatorskich, który odbędzie się w niedzielę 5 bm. w Warszawie, zwołać wielki wiec lokatorski w Krakowie oraz wnieść memorjały w sprawie wstrzymania eksmisyj, które zagrażają większej ilości lokatorów. Delegatami na Zjazd w Warszawie są pp. prezesi M. Flischer i Burezyk.

— PROGRAM DLA UCZESTNIKÓW POCIĄGU „NARTY—DANCING—BRIDŻ” DO KRYNICY. Sobota 4 bm.: godz. 20:30 na stadionie hokejowym przez hokejowy Wysokie Tatry, mistrz południowej Czechosłowacji z krynickim Tow. Hokejowym. Niedziela 5 bm.: godz. 9-ta bieg narciarski o odznakę za sprawność, panowie 12 km., panie 8 km. Start i meta obok pensjonatu „Iwona” ul. Jasna, godz. 10-ta konkurs skoków na Małej Skoczni za willą „Alpejską” z udziałem wybitnych skoczków polskich, godz. 12-ta rewanżowy mecz hokejowy Wysokie Tatry T. H. Krynica, godz. 15-ta drużynowe zawody saneczkowe na wielkim torze obok Zakładu Przyrodolecniczego, godz. 16-ta do 18-tej stu uczestników pociągu „Narty—Dancing—Bridż” otrzyma bezpłatną kąpiel w nowych łazienkach. Poza tem odbędą się mistrzostwa S. N. Makkabi, o których już donosiliśmy. Uczestnicy pociągu wycieczkowego umieszczeni będą na nocleg w pensjonatach pierwszo- i drugorzędnych, w pokojach jedno- i dwuosobowych.

— SPĘD I CENY KONI na targu w Krakowie przy ul. Zabłocie były następujące: Ogółem spędzono 156 koni i placono za sztukę: za konie jezdowe od 180 do 260 zł, za konie pociągowe lekkie od 100 do 160 zł, za konie rzeźne od 20 do 40 zł. Ze spędzonych koni sprzedano: na wywóz za granicę kraju 4 sztuki, na rzeź miejscową 6 sztuk. Ceny były nieco wyższe niż targu poprzedniego. Popyt lekko wzmożony, tendencja wzrostowa.

— ZAMACH SAMOBÓJCZY. Wczoraj popołudnie wezwano pogotowie ratunkowe na ul. Lubelską 27, gdzie Zofia Derecka (lat 27), służąca bez stałego miejsca zamieszkania, w celach samobójczych zażyła esencji kwasu octowego. Po udzieleniu pierwszej pomocy przewieziono ją do szpitala.

— (:) NAPLYW GOSCI „POD TELEGRAFEM”. Policja krakowska zatrzymała: Żelkowskiego Chaima Moszka (lat 21), robotnika za kradzież dywanu perskiego, wart. 150 zł z balkonu Marii Landau, zam. Dietla 1. 2, Dywan odebrano i zwrócono poszkodowanej Burtana Tadeusza (lat 25), robotnika, zam. Spiska 1. 1, za sprzedaż pierścienia mełowego za złoty Michałowi Drozdowskiemu, rolnikowi, zam. w Boguchwałce, powiat Rzeszów, za 40 zł. Maczaka Władysława, urzędnika prywatnego, zam. Szlak 1. 40, za zakłócenie spokoju nocnego i targnięcie się na posterunkowego P.P. w służbie, w czasie doprowadzania go do Komisarjatu. Owsiak Adele (lat 24) za kradzież płaszcza damskiego, wartości 130 zł. z patrolu więziennego przy ul. Kasztelaniej 1. 24, Janinie Waśniowej tamże zamieszkałej. Płaszcz odebrano i zwrócono poszkodowanej. Malika Jama (lat 37), jako spółnika kradzieży kur i indyków, wartości 150 zł. na szkodę S.S. Albertana (lat 31), zam. Szeroka 10, ako poszukiwanego przez P.P. w Chrzanowie. Albert Stefanie (lat 27), robotnicę, zam. Stara Olsza, Trebacka 1. 1, za współudział w włamaniu kasowym w TSL oraz pod zarzutem ukrywania u siebie niebezpiecznych przestępców.

— (:) SEZONOWA KRADZIEŻ. Romanowski Stanisław, handlowiec, zam. Szewska 19, zgłosił do policji, że pozostawił na zabawie w Sali Saskiej, przy ul. św. Jana, 1. 6, towar niesprzedany i niespożyty: tj. 30 butelek wina różnego gatunku, 10 butelek wódki różnego gatunku, wart. około 300 zł. który został przez nieznanego sprawcę skradziony.

— (:) AMATOR KAKTUSÓW Wilkowski Antoni inspektor Ogrodu Botanicznego zgłosił do policji

Angielski minister kolonii na przyjęciu w „Anglo Palestine Club”

Londyn, 25. 2. ZAT. W dniu 8 marca sekretarz stanu dla spraw kolonii sir Philip Cunliffe-Lister przyjęty będzie przez londyński Anglo Palestine Club. W przyjęciu, które się odbędzie pod przewodnictwem Jamesa de Rothschilda, wezmą udział i wygłoszą przemówienia lord Melchett, Nahum Sokolów, dr. Brodetzki i inn.

— RZYZECIE U AHASWERA I WYBÓR ESTERKI NA ROK 5693 wzbudziły w całym społeczeństwie żydowskim Krakowa żywiłowe zainteresowanie. Zabawa zapowiada się niebywale. Szereg pomysłów atrakcyjnych, jak i osoby, w których ręku wykonanie spoczywa, dają pełną gwarancję znakomitego udania się zabawy. Gospodyniami honorowymi przyjęcia u Ahaswera zostały wybrane pp. Drowa Apłowa, inżynierowa Rittermannowa i Drowa Silbersteinowa. Wybór Esterki odebrał spókoju i spędził z oczu sen wielki pięknym córcom Izraela. Jury wyboru Esterki składa się z pp. Dr. M. Kantera, Dr. J. Schenkla, inż. Kreislera i z artystów-malarzy, Norberta Nadla, J. Pfefferborga, Dra E. Schinagla, Sz. Müllera, Leona Lewkowicza. Równie i doroczne losowanie 40 pięknych, o wysokiej artystycznej wartości, oryginalnych obrazów, wprowadziło w stan podniecenia członków wspierających Zrzeszenia. Mężem Zaufania przy wylosowaniu został Dr. Wistreich Dawid. Przepyśne dekoracje i fascynujące efekty świetlne, przygotowane pod kierownictwem artysty-malarza p. N. Nadla, stworzą miły i rozkoszny nastrój pogody i intymności. — Także o miłośnikach gry brydżowej Komitet Urządzający nie zapomni. Szereg atrakcyjnych muzycznych i wokalnych, wykonanych pod kierownictwem p. Gebartiga, uzupełni nader urozmaicony program zabawy. Dwa pierwszorzędne zespoły jazz-bandowe „Silver-Jazz” i „Jolly-Band” będą przegrywały przez całą noc. Seria frajujących obrazów świetlnych z „Megilath Ester” i rewia karykatur, w wykonaniu p. Dra O. Herschdorfera i Mgra K. Förstera, rzucona z aparatu projekcyjnego, przesunie się przed oczami. Barwny korowód masek i wiele innych niespodzianek dopełnią całości zabawy. Zasadniczo stroje wizerkowe. 2350kr

— UBEZPIECZENIA Z KORZYŚCIAMI DLA ŻFN przyjmuje i udziela wszelkich wyjaśnień p. Joachim Neiger w Towarzystwie Ubezpieczeń „Feniks” przy ul. Basztowej 1. 15 (wejście od Rynku Kleparskiego. Telefony: 102-73 i 133-18.

DYWANY, CERATY, LINOLEUM A. NUSSBAUM DIETLA 45

że w nocy nieznany sprawca dostał się przez ogrodzenie do Ogrodu Botanicznego i skradł z cieplarni 4 kaktusy, wartości 30 zł.

— (:) ZDERZENIE TAKSÓWEK. Dudek Franciszek, szofer taksówki, Nr. 177 najechał na drugą taksówkę Nr. 164 na zbiegu ul. św. Wawrzyńca a Bożego Ciała. Winę ponoszą obydwaj szoferzy z powodu szybkiej jazdy i niedawania znaków ostrzegawczych.

ZMARLI W KRAKOWIE

Onegdaj zmarł w Krakowie bhp. dr. Edmund Wechsler, syn bhp. Adolfa i Zuzanny Wechslerów. W Zmarłym schodzi do grobu człowiek o wysokiej kulturze, świetny mowca i zakomity prawnik. Niestety złowroga choroba nerwowa, która od lat trawiła Jego organizm, nie pozwoliła zżelić tych wielkich nadziei, jakie łączono z wybitnym talentem krasomówczym Zmarłego i Jego zdolnościami na polu prawniczym. Zmarły był wnukiem znanego krakowskiego filantropa bhp. Salomona Natana Wechslera który na cele dobroczynne m. Krakowa zapisał 200.000 koron.

Dwugodzinny strajk kolejowy w Austrii

Wiedeń, 1. 3. (W) W całej Austrii odbył się dziś rano od godz. 9 do 11-tej, 2-godzinny strajk kolejowy. Strajk został przeprowadzony prawie na wszystkich liniach, jedynie na kilku mniejszych liniach w Styrii utrzymany

został ruch prawie normalny. W kilku miastach, jak w Salzburgu, Villach, Meidling i Amstetten zostały komitety strajkowe aresztowane. Strajk miał przebieg spokojny. Nigdzie nie doszło do poważniejszych starć.

Demonstracje studentów w Warszawie i Wilnie

Warszawa, 1. 3. (Sin) Dziś około godziny 1 popołudniu studenci politechniki warszawskiej i Sz. Głównej Gosp. Wiejskiego zajęli na Placu Unji Lubelskiej wagon tramwajowy linii nr. 3 i w oknach wywiesili przygotowane plakaty z hasłem „Niech żyje autonomia”. — Przejeżdżając przez ulice Warszawy, akademicy rozrzucili odezwy, protestujące przeciwko uchwalonej przez sejm ustawie o szkołach wyższych. Odezwa kończy się zapowiedzią proklamowania strajku protestacyjnego od jutra. Strajk ma trwać aż do odwołania. W razie gdyby uczelnie otwarto strajk rozpocznie się znowu w dniu ich otwarcia.

(:) Warszawa, 1. 3. (Sin) Z Wilna donoszą, że na gmachu tamtejszego Domu Akademickiego umieszczona została kukła, mająca przedstawiać jednego z polityków sanacyjnych: Ku-

kle tę usunęto. Na miejsce kukły umieszczono na 3-ciem piętrze wielki transparent z napisem „Niech żyje autonomia uniwersytecka”. Policja usiłowała transparent usunąć, jednak nie mogła tego skutecznie z powodów technicznych.

Wezwano straż ognia, która przy pomocy drabiny usiłowała zdjąć transparent. Wówczas studenci, zgromadzeni w Domu Akademickim skorzystali z hydrantów znajdujących się wewnątrz gmachu i zaczęli oblewać strumieniami wody policjantów i strażaków. Wobec tego starosta grodzki zwrócił się do rektora z żądaniem usunięcia transparentu.

W międzyczasie odbył się w Domu Akademickim wiec, na którym postanowiono nie usuwać napisu, gdyż nie zawiera on treści antypaństwowej.

Z SALI SĄDOWEJ.

Dwukrotnie uniewinniony

(rg) W listopadzie ub. roku zawieszony został przez trybunał w sądzie okręgowym karnym w Krakowie werdykt ławy przysięgłych, zaprzeczający winę oskarżonego.

Na ławie oskarżonych zasiadał wówczas Jan Fudaliński, 20-letni robotnik z Jaworzna, oskarżony o napad rabunkowy na Anielę Czortównę z Krzyszkowic.

Czortówna wracała w dniu 22 czerwca 1932 r. z targu, niosąc w torbce 9 zł. Na drodze koło Krzyszkowic napadł na nią jakiś osobnik, który zrabował jej 9 zł i zbiegł.

Oskarżony o dokonanie tego rabunku Fudaliński wyparł się winy. Werdykt uwalniający został przez trybunał zawieszony.

Wczoraj zasiadł Fudaliński po raz drugi na ławie oskarżonych.

Po przeprowadzonej rozprawie sędziowie przysięgli 12 głosami zaprzeczyli winę Fudalińskiego, naskutek czego trybunał wydał wyrok uniewinniający Fudalińskiego. Został on wypuszczony na wolność.

Trybunałowi przewodniczył so. dr. Krupiński, wotowali so. dr. Stubr i so. dr. Partyka, oskarżał prokurator dr. Pauek, bronił adw. dr. Steinberg.

Białe zęby: Chlorodont

Socjalistyczna agencja prasowa „unieszkodliwiona”

(:) Berlin, 1. 3. PAT. Socjal-demokratycznej agencji prasowej odebrano debet za posługiwanie się emisją radiotelegraficzną w swej obsłudze prasowej. Rozporządzenie to motywowane jest nadawaniem w czasie tych audycji komunikatów agencji przeznaczonych wyłącznie dla radiosłuchaczy.

Berlin, 1. 3. (Sch) Minister spraw wewnętrznych Rzeszy zwrócił się do wszystkich rządów krajów związkowych z prośbą o zawieszenie wszystkich dzienników komunistycznych, oraz o zakaz afiszów i ulotek komunistycznych, a równocześnie o wydanie zakazu odbywania zebrań komunistycznych nawet w lokalach zamkniętych.

Akcja policyjna na prowincji

(:) Berlin, 1. 3. PAT. Z całej prowincji nadchodzą wiadomości o przeprowadzaniu akcji policyjnej przeciwko organizacjom partyjnym prasie komunistycznej i socjal-demokratycznej.

Zaginiony sekretarz Forda odnalazł się

(Telegram własny „Nowego Dziennika”)

Nowy Jork, 1. 3. (R) Zaginiony od paru dni generalny sekretarz Forda, Liebold, co do którego istniały obawy, że został uprowadzony przez bandytów, — został obecnie odnaleziony w pewnym hotelu w Traverse-City. Twierdzi on, że prawdopodobnie wskutek przepracowania stracił chwilowo pamięć i nic nie wie co przez te kilka dni porabiał.

KRONIKA TELEGRAFICZNA

(:) Berlin, 1. 3. PAT. W oddziale maszynowym tartaku mechanicznego w Wissen wybuchł we wtorek wielki pożar, który w krótkim czasie objął wszystkie zabudowania fabryczne. Ogień przerzucił się na 10 budynków mieszkalnych. 25 rodzin pozostało bez dachu nad głową.

Londyn, 1. 3. (L) Donoszą z Tokio, że w dalszym pochodzie na Jehol wojska japońskie zajęły dziś miasto Czihoeng.

Nowy Jork, 1. 3. (R) W związku z szerzącym się w zastraszający sposób kryzysem bankowym w Stanach Zjednoczonych gubernatorzy stanów Kentucky, Wirginia i New Jersey ogłosili częściowo moratorium bankowe, zezwalające na wycofanie depozytów jedynie w wysokości 1 procent kapitału.

TEATR POLSKI W KATOWICACH

Piątek, o godz. 20. „Proboszcz wśród bedaków”
Teatr Polski z Katowic w Król, Hucie
Czwartek: „Pod zarządem przymusowym”

GIEŁDA KRAKOWSKA

Kraków, 1. 3. 1933. Akcje w zaniedbania. Dolar bez zmiany.

Zebrań giełdowe zaznaczyły tendencję na ogół utrzymaną. Zapotrzebowanie ograniczone do minimum. Ruch panował ośpaly. Płacono 3-proc. Pożyczkę Budowlaną 45 i 4-proc. Premijową Pożyczkę inwestycyjną 107 jednakowoż bez notowania. Do transakcyj papierami oficjalnie kotowanymi nie doszło.

Na pogiełdziu sytuacja podobna.

Waluty i dewizy oficjalnie bez obrotów.

Na rynku walutowym w obrotach prywatnych i międzybankowych zasadniczych zmian nie zanotowano. Usposobienie spokojne. Popyt niewielki przy dostatecznej podaży. W Krakowie dolar gotówkowy 8.89 i pół do 8.91 i pół, czeki bankowe 8.90 i pół do 8.92 i pół. Kursy orientacyjne: Marka niemiecka 212—213. Funt szterling 30.40—30.60. Frank szwajcarski 173.50—174.

GIEŁDA WARSZAWSKA

Warszawa, 1. 3. PAT. Akcje: Bank Polski 78 i pół nieco mocniejsza. Pożyczki: 3-proc. budowlana 44 i trzy czw., 4-proc. inwestycyjna 106 i pół, 4-proc. inwest. seryjna 112 i pół, 5-proc. konwersyjna 43 i trzy czw., 5-proc. kolejowa 39, 38 i jedna czw., 6-proc. dolarowa 58 i pół, 58, 4-proc. dolarowa 57 i jedna czw., 57, 7-proc. stabilizacyjna 57 i trzy czw., 58 i jedna czw., 57 i pół, 10-proc. kolejowa 103, Listy zast. BGK. bez zmiany.

Dewizy: Belgia 125.15, 125.46, 124.84, Londyn 30.36, 30.37, 30.52, 30.22, Nowy Jork 8.893, 8.913, 8.873, Nowy Jork telegr. 8.897, 8.895, 8.916, 8.876, Paryż 35.12, 35.21, 35.03, Praga 26.44, 26.50, 26.38, Szwajcaria 173.80, 174.23, 173.37, Włochy 45.55, 45.77, 45.33, Berlin pryw. 212.70, amerykańskie słabsze, europejskie utrzymywane, Londyn słabszy.

GIEŁDA WIEDEŃSKA

Wiedeń, 1. 3. PAT. Waluty i dewizy: Berlin 163.30—169.30, Budapeszt 124.295, Londyn 24.20—24.40, Nowy Jork 709.20—713.20, Paryż 20.01—28.17, Praga 21.08 i pół do 21.20 i pół, Warszawa 79.41—79.89, Zurych 138.40—139.20, Amerykańskie 706 i pół do 712 i pół, Niemieckie 167.70—168.90, Angielskie 24.03—24.27, Francuskie 27.89—28.09, Włoskie 36.14—36.42, Polskie 79.25—79.85, Rumuńskie 3.68—3.72, Szwajcarskie 137.90—139.10, Czechosłowackie 21.06—21.22.

Papiery wartościowe: Losy Tureckie 27 i trzy czw., Kolej Południowa 15.10, Północna 840 i pół, Portland Zement 19 i jedna czw., Rima 19.15, Zieleniewski 7, Galicja 9.55, Alpij 12 i jedna czw.

GIEŁDA ZURYCHSKA

Zurych, 1. 3. PAT. Paryż 20.24, Londyn 17.51 i pół, Nowy Jork 5.12 i pół, Belgia 72.07 i pół, Włochy 26.21 i pół, Berlin 122.35, Wiedeń 72, noty 58.25, Praga 15.22 i pół, Warszawa 57.50.

POŻYCZKI POLSKIE W NOWYM JORKU

Nowy Jork, 28. 2. Dillonowska 66.50—66.75 (spadek od ol. 0.75). Stabilizacyjna 56.75 (spadek o dol. 0.50). Dolarowa 57.50 (spadek o dol. 0.75). Warszawska 39.25—39.50 (spadek o dol. 0.50). Śląska 44.50 (spadek o dol. 1.25). Tendencja wybitnie słaba.

POŻYCZKA STABILIZACYJNA

w Londynie L. 85.50 (utrzymana), w Paryżu fr. 1515 (zwyzka o fr. fr. 45), w Zurychu dol. 56.50 (spadek od ol. 0.625).

FUNT ANIELSKI

w Nowym Jorku osiągnął kurs dol. 3.41 i pół, tendencja utrzymana.

MARKA NIEMIECKA

w Nowym Jorku osiągnęła kurs dol. 23.93 (zwyzka o dol. 0.015 na stu markach niemieckich).

GIEŁDA METALI W LONDYNIE

Londyn, 1. 3. Cynk dost. natychm. 14 1/4, termin 14 1/2, cyna natychm. 148 3/4—149, termin 149—149 1/4, Straits 154 1/2, Banka 155 1/4, ołów natychm. 10 3/4, termin 10 3/4, miedź natychm. 28—28 1/16, termin 28 1/4—28 1/16, Elektrolit 31 3/4—32 1/4.

(:) ATRAKCJA PRAGI był po mistrzostwach świata mecz hokejowy Europa—Kanada, zakończony zwycięstwem Kanady 2:0 (1:0, 1:0, 0:0). Team Europy był następujący: Peka dr. Pussbauer, Trautenberg, Hromadka, Malecsek, Tozicka, Erdl, Dr. Watson, Kirschberger.

(:) Warszawa, 1. 3. (Sin) Prawdopodobny przebieg pogody na dzień 2 marca: W Wnieście, na Polesiu, Wołyniu i w Małopolsce wschodniej po rannej mgle i zachmurzeniu miejscowe opady śnieżne. Słabe wiatry wschodnie.

Pod znakiem strajku węglowego

(:) Katowice. 1. 3. (K) W dniu dzisiejszym, związki górnicze otrzymały odpowiedź przemysłowców na wystosowane przez nie ultimatum. W piśmie tem przemysłowcy odrzucają żądanie związków zawodowych w sprawie zwołania konferencji na dzień 1 marca, gdyż nie widzą potrzeby pośpiechu. Co się tyczy rozgoryczenia, jakie panuje wśród górników, przemysłowcy uważają, iż należy prowadzić pertraktacje podczas łagodniejszej atmosfery...

Sosnowiec. 1. 3. (K) W związku z proklamowanym dwudniowym strajkiem na dzień 3 i 4 marca, w dniu dzisiejszym odbyło się w Sosnowcu zebranie delegatów załógowych wszystkich kopalń Zagłębia Dąbrowskiego i Krakowskiego, na którym omawiane były przygotowania techniczne do tego strajku. — Jak się dowiadujemy, przemysłowcy w obliczu tego strajku zarządzili na wszystkich kopalniach Zagłębia „świątówki”...

Leon Blum składa przewodnictwo frakcji socjalistycznej

(:) Paryż. 1. 3. PAT. Na posiedzeniu plenarnym Izby w głosowaniu nad artykułem dotyczącym redukcji uposażeń funkcjonariuszy państwowych, w związku z którą rząd postawił kwestję zaufania, 20 socjalistów głosowało przeciwko rządowi, kilku wstrzymało się od głosowania, a reszta głosowała za rządem.

Wobec tej różnicy poglądów w łonie grupy i niesubordynacji 20 członków partii, którzy nie poparli decyzji powziętej przez frakcję, Leon Blum opuścił Izbę deputowanych jeszcze przed zamknięciem dyskusji i zrezygnował ze stanowiska przewodniczącego frakcji.

Benesz i Jewtisz o pakcie Małej Ententy

Praga. 1. 3. (R) Przed zjednoczonymi komisjami zagranicznymi obu izb wygłosił dziś minister spraw zagranicznych Benesz expose w sprawie zawartego układu państw Małej Ententy. Benesz oświadczył, że nowy pakt nie jest sikreowany przeciw żadnemu państwu, ani grupie państw. Jego najważniejszym celem jest utrwalenie pokoju, oraz zacieśnienie stosunków gospodarczych między wszystkimi państwami Europy środkowej. Nie jest on niczem innem, jak programem politycznym i gospodarczym. Minister z zadowoleniem stwierdza zacieśnienie stosunków przyjacielskich między Małą Ententą a Polską, oraz wskazał na konieczność utrzymania dobrych stosunków między Małą Ententą a Włochami i Niemcami. Benesz zaprzeczył istnieniu tajnej klauzuli wojskowej oraz zaprzeczył, aby pakt Małej Ententy był dziełem Francji.

świadczył, że pakt zawarty został w celu utrwalenia pokoju, zacieśnienia stosunków gospodarczych państw Europy środkowej, oraz celem ochrony wspólnych interesów tych trzech państw. Pakt nie zawiera żadnej tajnej klauzuli wojskowej, skierowanej przeciw któremukolwiek państwu. Po dłuższej dyskusji, pakt został przez Skupsztynę ratyfikowany.

Czy naprawdę nie ma tajnej klauzuli

Genewa. 1. 3. (K) Państwa Małej Ententy skierowały do generalnego sekretariatu Ligi Narodów pismo, w którym oświadczają, że pakt Małej Ententy nie zawiera żadnej klauzuli tajnej a tem mniej, żadnej tajnej klauzuli wojskowej. Pakt ten utrzymany jest w ramach traktatów i układów złożonych w Lidze Narodów i po ratyfikacji przez zainteresowane państwa zostanie również w Lidze Narodów zdeponowany. Wszelkie zatem pogłoski i domysły co do ukrytych celów są bezpodstawne.

Belgrad. 1. 3. (R) W toku debaty w Skupczynie nad ratyfikacją paktu Małej Ententy minister spraw zagranicznych Jewtisz o-

Hitler u Hindenburga

Berlin. 1. 3. (Sch) Prezydent Hindenburg przyjął dziś kanclerza Hitlera w towarzystwie ministra Reichswchry v. Blomberga. Hitler złożył prezydentowi sprawozdanie z sytuacji politycznej. Towarzyszył mu v. Blomberg, ponieważ wicekanclerz v. Papen bawi obecnie w Monachjum. Okazuje się z tego, że dzienniki angielskie miały rację, twierdząc, iż Hindenburg zastrzegł sobie, że Hitlera nigdy nie będzie przyjmował samego, lecz zawsze w obecności v. Papena.

Rewelacje holenderskiego organu komunistów

(:) Amsterdam. 1. 3. PAT. Główny organ holenderskiej partii komunistycznej „Tribune” przynosi sensacyjną wiadomość w sprawie pożaru Reichstagu. Dziennik stwierdza, że van der Luebbe nie jest członkiem partii komunistycznej, z której przed paru miesiącami został usunięty za nielojalność wobec partii i akcję prowokatorską.

Obecnie van der Luebbe został przez hitlerowców zaangażowany jako agent prowokacji, przyczem polecono mu podpalić Reichstag.

Berlin. 1. 3. (Sch) Prezydent policji berlińskiej wydał zakaz wszelkich zebrani komunistycznych na terenie Berlina aż do odwołania.

Wiedeń. 1. 3. (W) W związku z dzisiejszym strajkiem kolejarzy aresztowano ogółem blisko 500 osób.

Marnowanie możliwości

(Dokończenie ze strony 2-giej)

Bo chcemy i musimy zdobyć sympatię i żywe zrozumienie dla historycznego dzieła sjonizmu — w całym świecie nie-żydowskim.

Niech sjonistyczne frakcje i partje robią swoje wyprawy na tereny nowe, w żydostwie dotąd nie zdobyte, celem nowych aneksyj en gros, zamiast ścierać i zużywać siły na walce „en detail” między sobą, o oderwanie garstki stronników z jednej frakcji do drugiej.

Niech las włóczęgi sterczy nazewnątr od jednolitego frontu sjonistycznego — nie „jeżem na wewnątrz”.

Żyjemy bowiem znowu w chwili wielkiego patosu w dziejach żydowskich, prawie, jak to tuż po wojnie, gdy szaleństwo bólu i przebytej grozy wojennej łączyło się jeszcze z nadzieją nastania czasów mesjanistycznych, które miały przyjsć także i dla narodu żydowskiego. Wtedy można było rzucić w naród żydowski hasło wielkiej polityczki narodowej i hasło (jak Nordau tego chciał) stutysięcznej aliji do Palestyny.

Zmarnowano i te, i inne możliwości.

Dzisiaj inne oblicze ma ta chwila osobliwa.

Światowy kryzys i antysemityzm miazdzą i rozcierają miliony stanu średniego żydowskiego w całym świecie. A nowoczesne pokolenie flagellantów, jakby zmartwychwstałe widma z czasów wojen krzyżowych, przebiega Niemcy, wyjąc pieśń: Wenn Judenblut vom Messer spritzt. I nie tylko Niemcy ten szatański korowód przebiega. Od morza Czarnego po Bałtyk podaje sobie ręce międzynarodówka wrogów żydostwa.

A równocześnie, jakby dla historycznego kontrastu widzi się cud rozkwitu Palestyny, widoczny i dla oczu najgorszych sceptyków i zawodowych pesymistów żydowskich.

I w takiej chwili, pełnej znowu patosu cierpień żydostwa i dreszczu grozy, a zarazem i wielkiej nadziei i entuzjastycznej wiary w dzieło palestyńskie: znowu można i powinno się wielkie narodowi żydowskiemu stawiać zadania i żądania.

Chwila jest wielka i wielki powinien być nasz rozmach.

Abv znowu nie — zmarnować możliwości....

Dzisiaj, gdy stoimy u progu XVIII. kongresu...

Chuligański napad na funkcjonariusza Komisarjatu gen. Rzpłitej w Gdańsku

(:) Gdańsk. 1. 3. PAT. Dzisiaj o godzinie 2.15 w nocy powracał ze służby do domu Wielką Aleją wozny biura Komisarjatu Generalnego Rzpłitej, Józef Szafranski. Był on ubrany w mundur i płaszcz służbowy i miał na głowie czapkę służbową z godłem państwowym. W pobliżu Bramy Oliwskiej spotkał on 4-rech mężczyzn, trzymających się pod rękę, którzy zajęli całą szerokość chodnika. Szafranski widząc, że nie usuną mu się z drogi, skreślił na boku, chcąc ich wyminać, jednak napotkani uczynili to samo, a gdy zbliżyli się do Szafranskiego, rozstąpili się po dwa z każdej strony, dając mu przejście.

W chwili wymijania się, jeden z awanturników uderzył Szafranskiego z tyłu w głowę, stracając mu czapkę. Uderzenie było tak silne, że Szafranski zatoczył się i prawie utracił przytomność. Po chwili napastnicy poczęli wykrzykiwać: „Czy chcesz jeszcze Polaczku?”

W związku z tem skandalicznym zaistnieniem, Komisarz Generalny Rzpłitej wystosował dzisiaj do Senatu pismo, potępiające jaknajenergiczniej wypadek i protestujące przeciwko napaści na funkcjonariusza jego biura, żądając wykrycia zbrodni i ich przykładowego ukarania. O wypadku tym Komisarz Generalny powiadomił również Wysokiego Komisarza Ligi Narodów.

Dom akademicki wystawiony na licytacji

(:) Warszawa. 1. 3. (Sin) Zarządca przymusowy Domu Akademickiego przy ul. Narutowicza wystawił gmach na licytację. Odpowiednie ogłoszenie wywieszono przy wejściu do kolonij. Licytacja odbędzie się w dniu 10 maja. Według wszelkiego prawdopodobieństwa gmach nabydzie Bank Gospodarstwa Krajowego, który jest głównym wierzycielem Domu Akademickiego.

Niezwykły pościg za bandytami na ulicach Kalisza

(:) Kalisz. 1. 3. PAT. Dzisiaj miasto Kalisz było widowiskiem niezwykłego zaistnienia. Mianowicie w czasie odprowadzania skazanych przez sąd w Jarocinie przestępców Essenberga, Chudziaka i Rogalskiej, których sprowadzono do Kalisza, celem przesłuchania w innej sprawie, w pewnym momencie Rogalska rzuciła się na eskortującego policjanta i zaczęła go bić.

W tej chwili dwu pozostałych aresztowanych usiłowało zbiec, zrywając z rąk kajdanki. Policjanci zaczęli ostrzeliwać uciekających. Chudziakowi udało się zbiec, natomiast Essenberga i Rogalską zatrzymano. Zebrany tłum usiłował odbić policję Rogalską, jednakże stanowcza postawa policjantów zamlar ten udaremniła. Przestępców odprowadzono następnie bez wypadków do sądu.

Karsznice—Inowrocław

(:) Karsznice. 1. 3. PAT. Dzisiaj przedpołudniem nastąpiła tu uroczystość otwarcia i oddania do użytku środkowego odcinka Karsznice—Inowrocław linii kolejowej wielkiej magistrali węglowej Herby Nowe—Grzyńia. Na uroczystość przybyli przedstawiciele władz państwowych z p. ministrem komunikacji i robót publicznych Butkiewiczem, podsekretarzami stanu inż. Gallotem Doleżalem Kocem. Nakoniecznikow-Klukowskim, wojewodowie Łódź Hauke-Nowak i pomorski Kiryllis, przedstawiciele wojskowości liczni goście francuscy itd.

Dr. SAMUEL STENDIG CZYN BILUJSKI

DZIEJE I ZNACZENIE

Kraków 1933. Str. 64

Do nabycia u wydawcy: Aguda Hanoar Haiwri „Akiba” Kraków, Dietla 81, w cenie 80 groszy.

MIESZKANIE 4-POKOJOWE

słoneczne, z komfortem, w śródmieściu lub niedaleko śródmieścia poszukiwane. Zgłoszenia pod „Wiosna” do Adm. Now. Dz.

Dla Pań najnowsze kapelusze!

Szlakiery sezonu, modele wiedeńskie i paryskie wykonuje

PRACOWNIA MODNIARSKA

Br. PERIBERGERÓWNY

Kraków, ul. Sebastjana 32, ofc. II. p.

Wykonanie pierwszorzędne i szybkie
Przeróbki wedle najnowszych żurnali po zł 2-50Książka — to jedyny przyjaciel
który nigdy nie zdradza.

John Stuart Mill.

Jedyną wypożyczalnią

w Krakowie, która zaopatrzona jest w najnowsze książki polskie, niemieckie, francuskie, żydowskie angielskie jest

BIBLIOTEKA WSPÓŁCZESNA

GIZELI KANFEROWEJ

KRAKOW
SEBASTJANA L. 23

WOLNE POSADY

ZAAWANSOWANY eks-
ternista poszukuje zdol-
nego, dobrze poleconego
korepetytora. Zgło-
szenia pod „Rychło ma-
tura” do Adm. „Nowy
Dziennik”. 1071gRUTYNOWANEGO bu-
chaltera-bilansisty (ki)
ze znajomością kores-
pondencji polsko-niemie-
ckiej poszukuje się na-
tychmiast. Oferty piś-
mne z odpisami, świadectw
i referencjami należy kie-
rować do firmy „Fortu-
na”, Król. Huła, Floriań-
ska 36. 1074g

POSAD POSZUKUJ

28-LETNI ŻYD, silny
zdrowy, stanu wolnego
poszukuje jakiegokol-
wiek zajęcia: portjera
służącego, ekspedienta
gońca i t. p. Umie czy-
tać i pisać. — Łaskawe
zgłoszenia — Roman
Hauptman, ul. Rakowi-
cka 3, m. 2. 1073kiBUCHALTER bilansista,
znawca spraw podatko-
wych, przyjmuje wszel-
kie prace w zakresie księ-
gowości wchodzące (po-
południówki, bilanse, na-
godziny etc.). Zgłosze-
nia pod „Rutyna” do Ad-
m. „N. Dziennika”.Reklama
dzwignia
handlu!!!

MATRYMONJALNE

„PRZYSZŁOŚĆ” Na
większe biuro matrymo-
nialne w Polsce, kora-
rzy szczęśliwie małżeń-
stwa wszystkich stanów
i zawodów, Kraków, ul.
Floriańska 43. — Tele-
fon 142-44. 1068g

LOKALE

SKLEP perfumeryjny z
urządzeniem lub bez za-
raz sprzedam. Wiado-
mość: Zwierzyniecka 22
1072gPOKOJ słoneczny, fro-
towy, ładnie umeblowa-
ny, dla panny do wynaj-
ęcia. Wiadomość: ul.
Miodowa 20, II piętro
m. 9, między godz. 2—4MIESZKANIE 2-pokoje-
we, komfort, słońce, nad
budowa, Starowiślna 41
do wynajęcia. Zgłoszenia
telefon 146-29. 2320ki

RÓŻNE

MIESZKAŃCY ul. Szew-
skiej, Karmelickiej, oko-
cy Parku Krakowskiego
abonują tylko w najbliż-
szej, najlepszej Wypoży-
czalni książek „ALFA”
Jagiellońska 8. Wszyst-
kie książki dobre, nowe
czyste. 2320kiOBIADY rytualne, sma-
czne, doskonałe 1 zł. —
Starowiślna 12, m. 18
lewa ofcyna. 1375ki

TARGI WIEDEŃSKIE

od 12 do 19 marca 1933 (Nowy Zamek 12—18 marca)

Inzprezy specjalne:

Wystawa mebli / „Elektryczność w gospodar-
stwie domowym” / Nowoczesne sprzęty gazo-
we / Wystawa radiowa i wystawa „Rawag” /
Wiedeńskie mody wyrobów dzianych / Salon
mód futrzanych / Wystawa fotograficzna i arty-
kułów podróży.

WYSTAWA SAMOCHODÓW I MOTOCYKLI

Meble żelazne i opatentowane / Wystawa wa-
gnerowska / Wystawa budowlana oraz budowa
dróg / „Rosnacy dom” / Budowa osad / Wysta-
wa oleju ziemnego / Wystawa austriackich wy-
robów wiklinowych / Wystawa wynalazków /
Maszyny i narzędzia rolnicze / Wystawa arty-
kułów żywności i delikatesów.

Pokazy wzorów gospodarstwa rolnego i leśnego

Wiza władzowa niepotrzebna. Legitymacja
Targów oraz paszport zagraniczny upoważniają
do przekroczenia granicy austriackiej. Zbędna
jest również czechosłowacka wiza tranzytowa.
Znaczne zniżki przejazdu na kolejach polskich,
niemieckich, czechosłowackich i austriackich
oraz na liniach lotniczych. — wszelkie informa-
cje oraz legitymacje (po zł. 8) przezWiener Messe A. G., Wien VII.
oraz podczas wiosennych Targów Lipskich w
biurze informacji Lipsk, Austriacki Pawilon Wy-
stawowy, oraz u honorowych przedstawicieli:

KRAKÓW:

Austriacki Konsulat, ul. Wolska 4/I. — Międzyn. Tow.
Wagonów Syp. alnych „Wagons-Lits-Cook”, Sławkow-
ska 12. — Izba Handlowo-Przemysłowa. — Biuro
Spedycyjne Goldfluss i Ska, Sp. z o. o., św. Gertrudy 8
— Związek Stow. Kupieckich Małopolski Zach.
Grodzka 43. — Polskie Biuro Podróżny Orbis
Rynek 33, telefon 110-40. — Polskie Biuro Podróżny
„Orbis”, Sp. z o. o., Dietłowska 46. 2287ki

KURS modnego kroju bielizny

męskiej i damskiej dla zawodowych bieliznia-
rek otwiera szkoła zawodowa „Ognisko Pracy”
w Krakowie, ul. Stolarska 15. I piętro, dnia 7-go
marca b. r. — Wpisy i informacje w kancelarii
szkoły codziennie, z wyjątkiem sobót, od godz.
11—1. Tel. 158-21.

TOW. UBEZPIECZEŃ NA ŻYCIE

Stan ubezpieczeń z końcem
roku 1931:

3½ miljarða złotych

Ilość ubezpieczonych: 836.664

Wpływ Premij za rok 1931:

235 milionów zł.

Środki gwarancyjne:

594 milionów zł.

Wypłaty ubezpieczonym w roku
1931: 54.2 milj. zł.

» FENIKS «

WE WIEDNIU

FILJALNE DYREKCJE:

Kraków, ulica Basztowa 15
(wejście od Rynku Kleparsk.

Lwów, ulica Kościuszki L. 8

Filja

Bielsko, ulica Kolejowa L. 3

Ekspozytura

Cieszyn, ulica Głębocka L. 15

ODDZIAŁ K. K. L. na Zach. Małopolskę i Śląsk:
Kraków, Basztowa 15 (wejście od Rynku
Kleparskiego)PRENUMERATA: w Krakowie na prow. miesięczna zł. 600. kwartal. zł. 1800
w Krakowie z odnos. en. do domu „ 620 „ 1980
Na prowincję z przesyłką pocztową „ 660 „ 1980
Zagranicą z przesyłką pocztową „ 1000 „ 3000
„NOWY DZIENNIK” wychodzi codziennie także w przydziale i dla poświ.OGŁOSZENIA: Podstawa obliczeń jest 1 milimetr widnym łamie. — Strona w
tekście i nadesłanem ma 2 kary po 74 młm. — Strona za tekstem 6 la-
mów po 37 młm. — Najmniejsze ogłoszenia drobne łączymy za 10 słów
CENY w złotych: 1 strona 125. — Tekst 1. — Nadesłane 075. — Za tekstem
025. — Drobne od słowa 020. — Dla poszukujących pracy 010. — Gratula-
cie 1250 — Za zastrzeżenie miejsca dolacza się 25%Wydawca: Za Spółkę Wyd. „Nowy Dziennik”: Zygmunt Hochwald — Redaktor naczelny: Dr Wilhelm Berthehammer
Redaktor odpowiedzialny: Zyszyrd Moses — Nowe Drukarnia Dziennikowa, Kraków, Orzechowe 7. pod zarządem Maksymiliana Feldm an.